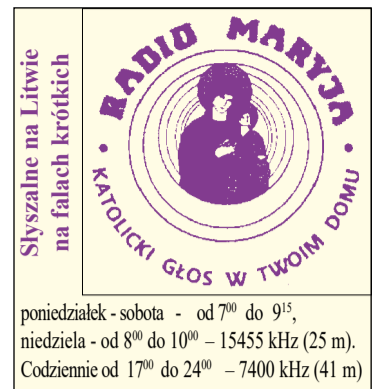

ROTA

Słyszalne na Litwie
na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

9-15 listopada 2023 r., nr 1281

Eliminacje rejonowe Konkursu Recytatorskiego im. Adama Mickiewicza „Kresy 2023” już za nami

25 października br. w Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczykach odbyły się Rejonowe Eliminacje XXXII Konkursu Recytatorskiego im. A. Mickiewicza „Kresy' 2023”.

Inscenizacją opartą na motywach ballady „Switezianka” Adama Mickiewicza uczniowie gimnazjum powitali szanownych gości, komisję, uczestników konkursu oraz ich instruktorów na uroczystym otwarciu tradycyjnego konkursu recytatorskiego.

Do eliminacji przystąpiło 70 uczniów z polskich szkół rejonu wileńskiego. Rywalizacja odbywała się w czterech grupach wiekowych: dzieci do lat 7, od 8 do 12 lat, młodzież w wieku 13-15 lat oraz od lat 16.

Wyłonieni zwycięzcy będą reprezentowali rejon wileński podczas zmagania krajowych, które odbędą się

9 listopada w Domu Kultury Polskiej w Wilnie.

I kategoria

I miejsce – Dominika Sztuinska, Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu, naucz. Krystyna Radzewicz

II miejsce – Nikoleta Szlachto-wicz, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Bożena Stankiewicz

III miejsce – Augustyna Kowalewska, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Bożena Stankiewicz

Wyróżnienia:

Beniamin Bortkiewicz, Gimnazjum

Dokończenie na s. 7

Niebowskazy

O SZUKANIU MATKI BOŻEJ

Znam na pamięć jasnogórskie rysy,
ostrobramskie, wileńskie srebro –
wiem po ciemku, gdzie twarz Twoja i koral,
gdzie Twa rana, Dzieciątko i berło

ręką farby sukni odgadnę –
złote ramy, lipowe drewno –
lecz dopiero gdzieś za swym obrazem
żywa jesteś i milczysz ze mną

Ks. Jan Twardowski

„Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny naznaczone są tajemnicą krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa”

Uroczystość Wszystkich Świętych i następujący po niej Dzień Zaduszny, w którym wspominamy wiernych zmarłych, dogłębnie naznaczone są tajemnicą krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa – mówi arcybiskup metropolita krakowski Marek Jędraszewski w orędziu skierowanym do wiernych na 1 i 2 listopada.

Dokończenie na s. 7

Pracownicy Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny uczcili pamięć żołnierzy Armii Krajowej

Jak nakazuje kilkunastoletnia tradycja, ekipa pracowników Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny z dyrektorem Algimantem Baniewiczem na czele wyruszyła na jesienną, związaną ze zbliżającym się dniem Zaduszek, akcją patriotyczną złożenia hołdu żołnierzom Armii Krajowej, którzy ofiarowali swe życie na ołtarz wolności Ojczyzny.

Ci, którzy nie zlekli się wszelkiej maści okupantów, jak tych ze wschodu i zachodu oraz ich kolaborantów, nie utracili poczucia honoru i obowiązku wobec Ojczyzny, nie zrzekli się swej narodowości i mowy, nie złożyli broni i woli do walki – powinni być wzorem dla przyszłych pokoleń, pamięć o nich zaniknąć nie może.

Maksyma tygodnia:

„Życie jest niekończącym się polem, kiedy patrzy się na nie z początku; a zaledwie na dwie piędzi długie, gdy patrzy się na nie pod koniec.

Adalbert Stifter

Dokończenie na s. 2

Pracownicy Muzeum Etnograficznego Wileńszczyzny uczcili pamięć żołnierzy Armii Krajowej

Dokończenie ze s. 1

Uczestnicy akcji z ośrodka w Niemenczynie odwiedzili głównie tereny na północ od Wilna – tak więc skromne znicze zapłonęły na grobach żołnierskich w Sużanach, Bujwidzach, Balingródku, Borunelach, Świętnikach i innych miejscowościach, których dzieje mają kartki walk i ludobójstw w okresie II Wojny Światowej.

Groby bohaterów upiększyły również własnoręcznie wykonane wianki z naszych podwileńskich kwiatów i roślin, ozdobione wstążkami w barwach narodowych.

Akcja tylko potwierdza, że tradycja uczczenia bohaterów z szeregow Armii Krajowej jest żywota wśród Polaków z Wileńszczyzny i będzie przekazana przyszłym pokoleniom.

Spotkanie z muzyką, gwiazdami i fotografią w Ławaryszkach

Listopad to miesiąc, który często kojarzy się z nostalgią i zadumą, ale jednocześnie obfituje w piękno naturalnych zmian, które zachwycają oko i przypominają nam o cyklu życia.

W minioną niedzielę, 5 listopada, mieszkańcy Gminy Ławaryszki mieli okazję uczestniczyć w wyjątkowym wydarzeniu, które połączyło muzykę, gwiazdy i fotograficzne wspomnienia. Centrum Kultury w Ławaryszkach – filia Wielofunkcyjnego Ośrodka Kultury w Rudominie – dla parafian i mieszkańców gminy zorganizowało spotkanie z muzyką, gwiazdami i zdjęciem”.

Spotkanie z muzyką, gwiazdami i zdjęciem okazało się prawdziwą uczcą dla zmysłów, a jednym z głównych punktów programu były występy zespołu „Barwy Podwileńskie”, pod

kierownictwem Lucyny Wołk. To zespół znany w naszej okolicy z pasji do tradycji, folkloru i muzyki ludowej. Rozpoczął swój występ od tradycyjnych pieśni ludowych, którymi chciał przybliżyć publiczności bogactwo i piękno kultury podwileńskiej.

Po zakończeniu koncertu cała sala z zapartym tchem słuchała opowieści o wyzwaniach, gwiazdach i nieskończoności. Henryk Siewicz – astronom amator i aktywny działacz wspólnoty wsi Słoboda w starostwie ławaryskim – podzielił się ze wszystkimi swoją pasją do astronomii, opowiadając o swoich badaniach, odkryciach i fascynacji, która napotyka każdego, kto tylko spojrzy na nocne niebo. Fotografia to doskonały sposób na uwiecznianie ważnych momentów z życia parafii ławaryskiej i dzielenie się nimi z innymi. To także sposób na tworzenie pięknych wspomnień i dokumentowanie historii społeczności. Pasja pana Henryka i jego wiedza zachwyciły wszystkich obecnych, a prezentacja zdjęć krajobrazów dostarczyła niezapomnianych wrażeń wizualnych.

Imprezę zaszczycili swoją obecnością: radna Samorządu Rejonu Wileńskiego Teresa Dziemieszko, proboszcz parafii pod wezwaniem Jana Chrzciciela w Ławaryszkach ksiądz Bernardas Augaitis, pełniący posługę kapłańską ksiądz Wiktor Woronowicz.

Dziękujemy astronomowi Henrykowi Siewiczowi za podzielenie się z nami swoją pasją i wiedzą oraz organizatorom imprezy za zapewnienie niezwyklej atmosfery.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

70 lecie biblioteki w Bijunach

28 października w bibliotece w Bijunach odbyły się obchody 70-lecia tej placówki kulturalnej. W uroczystości wzięli udział postowie na Sejm RL Edita Rudulienė i Kęstutis Vilkauskas, wicemer rejonu trockiego Jolanta Abuzevičienė, dyrektorka biblioteki w Bijunach Danguolė Banevičienė, dyrektor wielofunkcyjnego centrum uniwersalnego w Bijunach Kęstutis

Blaževičius. Zgromadzili się licznie czytelnicy i byli pracownicy biblioteki. Skierowano wiele ciepłych słów pod adresem obecnych i byłych pracowników. Z koncertem wystąpił zespół wokalny dziewcząt z gimnazjum w Wysokim Dworze pod kierownictwem Aldony Stankevičienė. Trzy śpiewające dziewczyny z 6 osobowego zespołu to mieszkanki Bijun, czytelniczki biblioteki.

Wieczór romansów

10 listopada w Centrum Kultury i Sztuki w Trokach o godz. 18.00 odbędzie się wieczór romansów pt. „Bez miłości nie ma życia”. Będą dźwięczały piosenki litewskie, żydowskie, polskie, rosyjskie, romskie, tatarskie. Wystąpią zespoły „Sare Roma”, „Našia”, „Virvytė”, „Zabava”, „Troczanie”, „Radasta”. Imprezę poprowadzi znana prezenterka LTV Loreta Sungailienė.

Prezenty dla dzieci potrzebujących wsparcia

Centrum Kultury w Landwarowie zaprasza do uczestniczenia w dniach od 13 listopada do 13 grudnia w bożonarodzeniowej akcji „Dni dobroci”, przekazując przybory szkolne, gry rozwijające dla centrum „Akimirka”, które później będą wręczone dzieciom z rodzin, żyjących w trudnych warunkach materialnych. Chętni uczestniczenia w tej akcji powinni zwrócić się do Landwarowskiego Centrum Kultury pod nr. tel. +370 65536775 lub emailen lentvariokultura@gmail.com.

Święto Narodowe Turcji

29 października br. Turcja obchodziła setną rocznicę niepodległości państwa. W 1923 r. 29 października proklamowano Republikę Turcji, której pierwszym prezydentem został Mustafa Kemal Atatürk.

Z okazji Święta Narodowego Turcji 29 października w hotelu „Grand Hotel Kempinski” w Wilnie odbyła się uroczystość zorganizowana przez Ambasadę Turcji. Wzięła w nich udział wicemer rejonu trockiego Jolanta Abuzevičienė, jak też posłanka na Sejm RL, była mer rej. trockiego Edita Rudulienė. Warto przypomnieć że od roku 2006 samorządy rejonu trockiego i m. Alanya w Turcji współpracują w dziedzinach kultury, turystyki, sportu, biznesu.

Koncert muzyki sakralnej w Landwarowie

19 listopada, w niedzielę w kościele Zwiastowania NMP w Landwarowie po Mszy o godz. 12.00 odbędzie się koncert muzyki sakralnej, podczas którego zespół wokalny „Stare Troki” pod kierownictwem Lili Kieras zaprezentuje utwory religijne.

Ćwiczenia batalionu inżynieryjnego

W dniach 14-15 listopada w kilku rejonach Litwy odbędą się ćwiczenia wojskowe batalionu inżynieryjnego im. pułkownika Juozasa Vitkauskasa. Obejmą one także terytorium rejonu szyrwintkiego. W ćwiczeniach będą uczestniczyły 35 osobowe grupy żołnierzy. Będzie także przemieszczanie się po drodze technika wojskowa. Wszelkich informacji dotyczących ćwiczeń można uzyskać pod nr tel. +370 61526500 i +370 61243007.

Jak się zachować w ekstremalnych sytuacjach

22 listopada w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 17.00 odbędzie się odczyt lektora z Ministerstwa Ochrony Kraju Arnoldasa Kulkauskisa pt. „Przygotowanie rodzin i osób do możliwych ekstremalnych sytuacji i kryzysów”.

Święto teatru w Kiauklach

18 listopada w ośrodku kultury w Kiauklach o godz. 13.00 odbędzie się święto teatru pt. „Niech żyje teatr”. Swe spektakle zaprezentują grupa teatralna „Girdėnu ūlyčia” ze Swirek w rej. święciańskim pod kierownictwem Virginiji Sinkevičienė, zespół dramatyczny ze Stabinciszek w rej. koszedarskim pod kierownictwem Valė Kurgonienė i teatr „Luktarna” z Pozełwy w rejonie wikomierskim pod kierownictwem Asty Amankavičienė.

Jan Lewicki

„Świńskie oczy” władzy

Lider opozycyjnej partii chłopów i zielonych Ramunas Karbauskis skomentował wyniki wyborów na mera w rejonie kupiskim (Kupiškės), gdzie dosłownie kilka miesięcy po wyborach samorządowych konserwatywny mer utracił swój stołek, bo powędrował za kratki. Z powodu korupcji został skazany, choć nie jestem pewien czy na celę, czy tylko inny wymiar kary został wobec niego zastosowany.

Musiano więc rozpisnąć wybory przedterminowe, w których już nowy kandydat Tevynes Sajungos na mera nie wszedł nawet do II tury. W bastionie konserwatystów, za jaki do niedawna uchodził rejon kupiski, do II tury weszli przedstawiciele partii socjaldemokratycznej oraz chłopów i zielonych. Ostatecznie przy dużej frekwencji zwyciężył socjaldemokrata. Swoją wiktoryę zawdzięcza jednak nie jakimś tam własnym wybitnym zasługom czy geniuszowi politycznemu, tylko – jak zauważa Karbauskis – kolażowi politycznemu w rejonie pomiędzy konserwatystami, liberałami oraz

właśnie socjaldemokratami. Skąd tak dziwny, wydawałoby się, konstrukt polityczny? Dotychczas bowiem na Litwie mariaż konserwatystów i socjaldemokratów - partii przeciwstawnych, jeżeli chodzi o światopogląd, ideologię czy sprawy programowe, był raczej rzeczą rzadką. Owszem w Radach samorządowych takie koalicje zdarzają się, ale tutaj chodzi przecież o poparcie dla mera. Dla polityka o konkretnym rodowodzie i opcji światopoglądowej, z bieguna dokładnie przeciwnego dla konserwatystów i liberałów. A jednak to się stało, ponieważ partie polityczne głównego nurtu tracą swą tożsamość. Liczą się już tylko władza, wpływy, pieniądze. Ogłupiali wyborcy, którzy głosowali na kandydata socjaldemokratów, nawet nie domyślają się, że w rzeczywistości dali kreskę na osobę, jaka będzie teraz służyła klanowi landsbergisów, podsumowuje powyborczą sytuację w Kupiskach Ramunas Karbauskis. My w rejonie wileńskim chyba w tym miejscu przeżywamy jakieś dziwne déjã vu, warto dopisać do komentarza uwagę.

Historyczna awersja ciągnąca się jeszcze od czasów Vytautasa Landsbergisa oraz Algirdasa Brazauskasa pomiędzy konserwatystami a socjaldemokratami przestaje obowiązywać. Od czasów epokowych liderów swych partii obie przeżyły ogromną metamorfozę. Dla odmłodzonych szeregów ja-skótczej partii oraz partii czerwonej

goździki już nie chodzi o pryncypia, o programy, rodowód partyjny, liczy się tylko pragmatyzm. Karbauskis zresztą nie odkrył na nowo Ameryk, i pisząc o słuźeniu interesom klanów partyjnych. Partie o mentalności oligarchicznej są faktem i nie tylko na Litwie bynajmniej. W Europie Zachodniej zjawisko to zaistniało dekady wcześniej. Wystarczy przypomnieć historyczną koalicję w Niemczech pod nazwą „Dwóch Słoni”, czyli socjalistów i chadeków. Niemieckie zwei Elefanten z powodzeniem rządili krajem w jednej koalicji, choć w teorii nie mogło to wydarzyć się. Jedną jest przecież partią lewicową, w teorii reprezentującą interesy klasy robotniczej, druga – chrześcijańską (też w teorii), konserwatywną (tak samo), mieszczańską. W czasie postpolityki jednak te różnice nie mają znaczenia, bo ich już nie ma. Zatarły się. W Parlamencie Europejskim socjaliści i ludowcy (ci sami niby-chadecy, do których należą również litewscy konserwatyści) przy wsparciu liberałów i zielonych na dekady zabetonowali scenę polityczną, tworząc wokół konserwatystów z prawdziwego zdarzenia (czyli Europejskich Konserwatystów i Reformatorów) kordon sanitarny. W takiej „demokracji” inaczej myślący, mający swe poglądy (chodzi o poglądy konserwatywne, rzecz jasna) są ledwo tolerowani. O żadnej współpracy, partnerstwie, czy prawach mniejszości w tym przypadku mowy być nie może.

Ale Karbauskis w swym artykule „Jeszcze nie późno” wskazuje nie tylko na elementy postpolityki na naszej rodzimej scenie politycznej, tylko również obala jeszcze inny mit o konserwatystach. Mianowicie, że są partią elit, kompetentną, z wielkim zapleczem intelektualnym i długą ławką polityków, którzy przygotowani merytorycznie do najwyższych wyzwań państwowych tylko i czekają w boksach partyjnych, by zająć ministerialne stołki. Trzy lata ich rządów pokazały tymczasem, że są to bajki z mchu i paproci. Zapleczce intelektualne konserwatystów jest blefem. Karbauskis pisze, że „konserwatyści nie tylko że nie potrafili uformować kompetentnego rządu, ale utonęli w skandalach korupcyjnych, pedofili; priorytetami uczynili dekryminalizację narkotyków, sprawę małżeństw osób jednej płci; nie potrafili przygotować ani jednej reformy pożytecznej dla państwa”. Czy ktoś widzi nieprawdę w tych słowach? Bo ja – nie.

A propos narkotyków, którymi „jest zauroczona liberalna władza”. Media alarmują, że szkoły są zalewane tym świństwem. Nie ma tygodnia, by szpitale nie musiały ratować życia młodzieńcom w stanie skrajnego upojenia narkotykowego. Taką mamy dzisiaj rzeczywistość. A co na to władza? Gwiazdka Tik-Toka ministerka Armonaite i jej liberalna partulka proponuje jeszcze więcej tego samego. Zamiast walczyć z plagą narkotyków do szkół wypychają ideologię lgbt. Kuszają zagubioną

młodzież legalnym skretem, by w zamian pozyskać ich głos. Celowo wprowadzają antagonizmy między-pokoleniowe w rodzinach, by zniszczyć tradycję, tożsamość narodową i rodzinną właśnie. To nie są moje słowa. Powtarzam je za Karbauskisem, utożsamiając się z takim poglądem. Holandia, nawiasem mówiąc, przeobraziła to już jako pierwszy kraj w Europie. Teraz bardzo żałuje, o czym mówią nawet liberalni ministrowie tego kraju. Ale proces okazał się być nieodwracalny. Tam wszystko idzie po równi pochyłej.

Niekompetencja i arogancja stały się wręcz wizytówką obecnej władzy, twierdzi lider opozycyjnej partii chłopskiej. „Założyli świńskie oczy”, uznali się sami za elitę, naród mając w pogardzie. Nazywają go przecież „burakami”, „watnikami”, „psiarnią”. Vytautasowi Landsbergisowi wyrobili w Sejmie papiery na to, że był prezydentem odrodzonej Litwy, choć – jako żywo – nigdy przez naród na prezydenta lider „Sajudisu” wybrany nie był. Ale obecny rząd wydaje się próbować wbijać ludziom do głowy narrację, że wolność wywalczył tylko Landsbergis, za co naród ma być dożgonnie wdzięczny klanowi landsbergisów.

Oczywiście w tych słowach Karbauskisa jest dużo emocji, osobistych uraz oraz ogólnej niechęci do konserwatywno-liberalnej władzy, z którą jest on w głębokim konflikcie politycznym i personalnym. Musimy brać na to poprawkę, jednocześnie dostrzegając wiele słuszności w tym, co mówi. Sam nie jest bez winy, na pewno nie jest aniołem litewskiej polityki. Ale uczciwie należy przyznać, że to chłopi i zieloni są dziś na Litwie jedyną ogólnokrajową, liczącą się partią broniącą wartości konserwatywne. Są politycy i partie pomniejsze, jak chociażby AWPL-ZChR na Wileńszczyźnie, którzy czynią to samo, ale potencjał na stworzenie po wyborach konserwatywnego rządu w naszym kraju mają tylko chłopi i zieloni.

Następny rok będzie w tej materii decydujący. W czerwcu już wybierzemy swych przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego, na jesień zaś parlament krajowy. Po drodze odbędą się jeszcze wybory prezydenckie. Jaka opcja zwycięży na Litwie, od tego nie zawiśnie – rzecz jasna - los Europy, pogrążonej w smucie i ideologicznych szaleństwach. Choć kto wie!? Może dane nam będzie być jęczyzkiem u wagi w europejskiej układance, która jest niepewna jak nigdy dotąd.

Zaledwie kilka dekad temu odzyskaliśmy suwerenność. Bardzo to sobie cenimy. Ale już wkrótce może się stać tak, że Litwa cicho, bez rozgłosu jak wiele innych krajów europejskich może ją utracić na nowo. Konserwatyści sprzedali swój instynkt propaństwoców za brukselskie srebrniki. Niech ich „świńskich oczy” władzy nie dane nam będzie już oglądać...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Bezrobocie na Litwie wyższe od średniego unijnego

Jak poinformował Eurostat, stopa bezrobocia na Litwie we wrześniu br. była o 0,1 proc. wyższa niż średnia unijna i wyniosła 6,1 proc. Bezrobocie było też o 0,1 proc. wyższe niż w analogicznym okresie roku ubiegłego i o 0,1 proc. wyższe niż przed miesiącem. Pracy nie miało 95 tys. osób, z tej liczby 7 tys. młodych osób w wieku do 25 lat. Poziom bezrobocia w tej grupie wiekowej spadł w ciągu roku o 2,9 proc. – do 8,6 procent. W Polsce stopa bezrobocia we wrześniu wynosiła 2,8 proc. i lepsza sytuacja była tylko w Czechach, gdzie wynosiła 2,7 proc. W Polsce bez pracy było 477 tys. osób. Według wstępnych danych pracy w całej Unii Europejskiej nie miało 13 mln osób.

Posel Žemaitaitis może być postawiony w stan oskarżenia

Członkowie komisji rozpatrującej sprawę posła Remigijusa Žemaitaitisa, który został oskarżony o antysemityzm, zgodnie stwierdzili, że poseł złamał przysięgę i w sposób rażący naruszył Konstytucję. Zdaniem komisji, która obradowała w poniedziałek, 6 listopada, są podstawy, by wszcząć przeciwko niemu proces impeachmentu, czyli postawić go w stan oskarżenia. Žemaitaitis ani razu nie stawiał się na posiedzenie komisji, by złożyć wyjaśnienia. Oświadczył, że komisja działa w sposób bezprawny, a próba pozbawienia go mandatu poselskiego jest upolityczniona. Wnioski komisji musi rozpatrzyć Sejm.

Żemaitaitis ani razu nie stawiał się na posiedzenie komisji, by złożyć wyjaśnienia. Oświadczył, że komisja działa w sposób bezprawny, a próba pozbawienia go mandatu poselskiego jest upolityczniona. Wnioski komisji musi rozpatrzyć Sejm.

Emerytury na Litwie są zróżnicowane

Jak poinformowała „SoDra”, obecnie na Litwie średnia wielkość emerytury wynosi 538 euro, jednak ponad 14 tys. osób otrzymuje emeryturę w wysokości ponad 1000 euro, a najwyższe emerytury na Litwie, jak poinformowała rzeczniczka prasowa Małgorzata Kozicz, wynoszą 2354, 2366 i 2476 euro. Emerytury otrzymuje 616 tys. osób. 87 proc. z nich ma obowiązkowy staż pracy, który obecnie wynosi 33 lata. Ponad połowa osób, które otrzymują emeryturę poniżej 400 euro wymaganego stażu nie posiada. Natomiast absolutna większość osób, które otrzymują emerytury powyżej 700 euro, odpracowała więcej niż 33 lata.

Tragiczny pożar w domu spokojnej starości „Senevita”

W pożarze domu spokojnej starości „Senevita” w Wilnie przy ulicy Balžio, który wybuchł w czwartek, 2 listopada, tuż przed północą, zginęło dwóch 63-letnich mężczyzn. Obaj mieszkali w jednym pokoju. Petras Jurgilas, kierownik placówki nie wyklucza, że przyczyną pożaru mogło być nieodpowiedzialne palenie papierosów. W wyniku pożaru z placówki ewakuowano około 40 osób, które zostały przewiezione do pobliskiego Niemenczyna. Trzy osoby z zatruciem dymem trafiły do szpitala.

Wzrosła cena skupu mleka, co spowodowało zdrożenie produktów mleczarskich

Średnia cena skupu mleka na Litwie w ciągu dwóch ostatnich miesięcy wzrosła o ponad jedną dziesiątą – skonstatowało Obserwatorium Rynku Mleka (MMO) Unii Europejskiej. Według unijnej instytucji, cena skupu mleka na Litwie w październiku pięta się w górę drugi miesiąc z rzędu i osiągnęła poziom prawie 39 eurocentów za kilogram. W porównaniu z wrześniem jest to o 10 proc. więcej, co oznacza, że zbliżyła się ona do średniej unijnej, która wynosi 43 eurocentów za kilogram. Wzrost średniej ceny skupu mleka skutkuje tym, że ceny na artykuły mleczarskie w sklepach również poszły w górę. Zresztą nie tylko na Litwie, ale również w krajach Unii Europejskiej, a związane jest to ze wzrostem popytu na produkty mleczarskie.

12-19
listopada
2023 r.

ŚWIĘTA MARYJO

ODPUSTY OPIEKI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, MATKI MIŁOSIĘRDZIA

CODZIENNY PROGRAM OPIEK

Godz. 06.30 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 07.30 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 08.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 08.00 – Godzinki ku czci NMP w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 09.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 10.30 – Nowenna i modlitwa za kapłanów w kościele (w jęz. litewskim)
Godz. 11.00 – Msza św. w kościele (w jęz. litewskim)
Godz. 13.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)

Godz. 15.00 – Msza św. w kościele (z wyjątkiem niedziel)
Godz. 16.00 – Różaniec w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. polskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w kościele (w jęz. polskim)
Godz. 17.00 – Msza św. w kaplicy Ostrobramskiej (w językach obcych, z wyjątkiem niedziel)
Godz. 18.00 – Akatysta ku czci NMP w kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim)
Godz. 19.00 – Msza św. w kościele (w jęz. litewskim)

SOBOTA, 11 LISTOPADA

Inauguracja Odpustu

Godz. 16.00 – Różaniec. W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – Adoracja Najśw. Sakramentu w kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 18.00 – W intencji parafii i odwiedzających świątynię. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)

NIEDZIELA, 12 LISTOPADA

II Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji Archidiecezji Wileńskiej. W kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – W intencji członków kół Żywego Różańca. W kościele

PONIEDZIAŁEK, 13 LISTOPADA

Dekanat Orański

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji seniorów. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji Domowego Kościoła. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. niemieckim)
Godz. 17.00 – W intencji rolników i rzemieślników. W kościele

WTOREK, 14 LISTOPADA

Dekanat Święciański i Ignaliński

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji uchodźców i migrantów. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji wspólnoty neokatechumenalnej. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. włoskim)
Godz. 17.00 – W intencji pracowników mediów. W kościele

ŚRODA, 15 LISTOPADA

Dekanat Solecznicki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji kapłanów, osób konsekrowanych. W kościele
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. angielskim)
Godz. 17.00 – W intencji licznych powołań. W kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

CZWARTEK, 16 LISTOPADA

Dekanat Trocki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji uczniów i nauczycieli. W kościele
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. hiszpańskim)
Godz. 17.00 – W intencji polityków i urzędników państwowych. W kościele

PIĄTEK, 17 LISTOPADA

Dekanat Kalwarii Wileńskiej

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji pracowników służby zdrowia. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji chorych. W kościele (w jęz. litewskim i polskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. francuskim)
Godz. 17.00 – W intencji hospicjum. W kościele

SOBOTA, 18 LISTOPADA

Dekanat Nowej Wilejki

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji rodzin. W kościele
Godz. 15.00 – W intencji wiernych z Białorusi. W kościele (w jęz. białoruskim)
Godz. 17.00 – W kaplicy Ostrobramskiej (w jęz. rosyjskim)
Godz. 17.00 – W intencji harcerzy. W kościele
Godz. 22.00 – Nocna adoracja Najśw. Sakramentu w kaplicy Ostrobramskiej

NIEDZIELA, 19 LISTOPADA

I Dekanat Wilna

Godz. 06.30 – W kościele
Godz. 09.00 – W kościele
Godz. 13.00 – W intencji Litwy. Celebryją Biskupi Litwy. W kaplicy Ostrobramskiej
Godz. 17.00 – W intencji uczestników Odpustu. W kościele

UWAGA!

Msze św. w kaplicy Ostrobramskiej w niedzielę o godz. 11.00 i 13.00 będą się odbywały przy otwartym oknie.
Ostrobramskie Centrum Pielgrzymkowe czynne codziennie w godz. od 10.00 do 19.00.
Transmisja Mszy św. o godz. 13.00 na antenie Radia „Znad Wilii” (103,8 FM).
Transmisje wideo oraz więcej informacji – www.ausrosvartai.lt/pl

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Radni AWPL-ZChR w obronie mieszkańców Niemenczyna

30 października w Samorządzie Rejonu Wileńskiego odbyło się łączone posiedzenie dwóch komitetów: Praworządności i Rozwoju Samorządu oraz Wiejskiego i Gospodarki Terenowej. Komitety zwołane zostały z inicjatywy przewodniczących komitetów z ramienia frakcji AWPL-ZChR w Radzie Samorządu Rejonu Wileńskiego, gdyż radnych niepokoi cisza w sprawie wykonania decyzji projektów inwestycyjnych, która była przyjęta podczas ostatniego posiedzenia rady – 20 października. Podczas minionego posiedzenia Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego rada absolutną większością zagłosowała za wniesionymi przez frakcję AWPL-ZChR poprawkami w sprawie przekierowania środków budżetowych na potrzeby mieszkańców gmin łącznie na sumę 3,5 miliona euro. Jeden z rozważanych punktów porządku dziennego – skarga mieszkańców bloków mieszkalnych przy ul. Kranto w mieście Niemenczyn. Mieszkańcy tej ulicy wyrazili duże niezadowolenie z wybranego miejsca do segregowania śmieci i kategorycznie nie zgadzają się na rozmieszczanie kontenerów w tym punkcie. Członkowie komitetu z frakcji AWPL-ZChR uwzględnili niezadowolenie mieszkańców i przyjęli protokółarne postanowienie zlecić Administracji Samorządu zmianę miejsca ulokowania kontenerów.

Andrzej W.

Przyznając rację Pani Renacie. Mer zachowuje się naprawdę dziwnie. Czemu trzeba było zwlekać na podpisanie tak ważnych dokumentów? Niestety, gdy idzie mowa o interesie szeregowych mieszkańców rejonu wileńskiego, mer nie śpieszy się.

Ewa

O co tu chodzi? Z przedszkolami mer z szybkością światła leciał, a jak podpisać decyzje dla mieszkańców, to już i patrz, dociąguje do ostatniego dnia.

Alicja

Cześć i chwała radnym polskiej frakcji, a zachowanie mera i administracji jest haniebne i karygodne. Jak biznesy wspierać, to oni krzyczą, że troszczą się o interesy ludzi rejonu, a jak sprawa z prawdziwego zdarzenia, to jeden 7 dni zwleka, drugi za granicą, słoneczne wakacje sprawia...

Marek

Coś wygląda że mer szybko działa tylko tam, gdzie sam ma jakiś interes albo jego partyjni kompani. A tu w sprawach mieszkańców przeciąga do samego końca...

z Niemenczyna

Dzięki dla radnych naszej polskiej partii, fakt, że bronicie prostych ludzi. Respect.

wileński

Frakcja AWPL-ZChR domagała się niezwłocznego przekierowania środków z budżetu rejonu na projekty, które w sposób istotny wpłynęłyby na jakość życia mieszkańców rejonu. Niestety, mer jak i administracja rejonu mają inne priorytety... Dlaczego, pytam nasz piękny, młody mer nie znalazł czasu na podpisanie decyzji? Czy może zapomniał już obietnice przedwyborcze? A może zwleka, bo obmyśla jak tutaj kasę przekierować i swoich wybawców z drugiej tury wyborów uszczęśliwić?

Edward

Ani merowi obchodzi, ani co. Ot tylko obiecanki-cacanki jego słowa. Jego ciekawia tylko interesy biznesowe. To właśnie i pokazał ze swoimi przedszkolami landsbegisów.

Marta

Bo przecież radni są reprezentantami mieszkańców i dbają o ich interesy. Niezadowolenie niemenczynian zostało usłyszane i uwzględnione.

Rita

Serdecznie podziękowanie, że słyszycie ludzi i zależy dla frakcji AWPL-ZChR, co się dzieje i jakie są potrzeby mieszkańców. Wiele prac wykonaliście i nadal to robicie dla nas. Dla nas to ważne, że jest ktoś, kto pracuje dla nas, dla zwykłego człowieka.

Inga

Zapoznałam się z projektami inwestycyjnymi, cieszę się, że i nasza gmina tam jest. Dziękujemy bardzo za takie dbanie i troskę o nas, o zwykłych ludziach.

Zespół „Ojcowizna” zaprezentował widowisko muzyczne „Tylko miłość”

Polski Zespół Pieśni i Tańca „Ojcowizna” zaprosił w sobotę rzeszę swoich miłośników na widowisko muzyczne „Tylko miłość”. Koncert został zaprezentowany na scenie Domu Kultury Polskiej w Wilnie i był poświęcony 700-leciu stolicy Litwy.

Janina

Ogromne brawa dla Ojcowizny, gratulacje dla Wiolety Leonowicz.

patriota

Wczorajszy ogromny sukces Ojcowizny to także pokłosie zasianego

ziarna przez niestrudzonego Jana Gabriela Mincewicza.

Teresa

Imponująca relacja fotograficzna. Dzięki niej wręcz można się poczuć uczestnikiem koncertu.

jan71

Bardzo słuszne uwagi prezesa ZPL W.Tomaszewskiego:

„W nowych czasach, gdy jednoczy się Europa, gdy zanikają granice o sile narodu będzie stanowiła jego kultura. W tej właśnie materii, w dziedzinie kultury polska społecz-

ność na Wileńszczyźnie ma w zasadzie największy dorobek.”

Anna

Polacy na Wileńszczyźnie mają mocne i wysokiej klasy wykonawczej zespoły artystyczne, dzięki czemu pielęgnują kulturę ojczystą oraz wzmacniają polskość, niosąc ją w kolejne pokolenia.

Alek

Faktycznie to była prawdziwa uczta dla ducha. Gratulacje dla zespołu za znakomity występ. Polska kultura to siła!

Halloween – świętem „niefanatycznych” Litwinów

W tygodniu poprzedzającym święta zadumy, refleksji nad życiem i sprawami ostatecznymi, jakimi są dla katolików dni 1 i 2 listopada, redaktor Romas Sadauskas-Kvietkevičius na portalu Delfi wyprodukował artykuł pod tytułem: „Komu pierwszemu przyszło do głowy zabronić Halloween?”. W nim autor strójący się we frak specjalisty od kanonów kościelnych, teologii i ogólnie historii Kościoła próbuje przekonywać, że walka z Halloween na Litwie jest bezsensowna, ponieważ stał się on już częścią również naszej popkultury, a ponadto jest w głębokiej symbiozie z katolickimi świętami Zmarłych i Wszystkich Świętych dla wszystkich „niefanatycznego umysłu” Litwinów.

Baptist

Chrześcijanie nie obchodzą Halloween. Halloween to celtyckie, a

zatem pogańskie święto. To droga do piekła, lichy nie śpi.

r.w.

To żadne „święto” tylko ogłupianie ludzi (niestety dość skuteczne) i do tego wielki biznes.

czytelnik

Halloween to pogański zwyczaj, niezgodny z naszą kulturą i tradycją. Obchody te są przeciwne atmosferze modlitwy i zadumy, jaka towarzyszy nam w uroczystości Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny – powiedział w rozmowie z PAP rzecznik KEP ks. Paweł Rytel-Andrianik.

Ryszard

Ostatniego dnia października przez miejscowości w Europie przetacza się fala niebezpiecznych dla młodego pokolenia halloweenowych antywartości, które są zaprzeczeniem chrześcijaństwa. Amerykańskie pseudo święto zawitało niestety także do Polski i Litwy. Orszaki dziecięcych truposzy, du-

chów, wampirów i czarownic biegają po naszych szkołach, ulicach w ramach niby zabawy. W mniej lub bardziej świadomy sposób wychwalane jest jednak zło. Czy do takich wartości powinno się odwoływać w przeddzień Wszystkich Świętych? Ponurych, psychodelicznych postaci rodem z horrorów? Musimy stanąć na straży prawdziwych wartości i dobra, opartych na naszych tradycjach i zwyczajach, a nie bezwiednie hołdować obcym i destrukcyjnym dla rozwoju dziecka praktykom. Bo ta „gra” idzie o dusze naszych dzieci i to dosłownie.

Priest

Wcześniej św. Mikołaj został zastąpiony przez zlaicyzowaną maskotkę Coca-Coli, następnie walentynki wyparty wspomnienie św. Walentego, a teraz Halloween próbuje młodemu pokoleniu wyrzucić w głowie sens uroczystości Wszystkich Świętych oraz Zaduszek.

Eliminacje rejonowe Konkursu Recytatorskiego im. Adama Mickiewicza „Kresy 2023” już za nami

Dokończenie ze s. 1
im. św. Jana Bosko w Jałowie, naucz. Grażyna Sankowska-Bersekerska
Marian Dowgiato, Gimnazjum w Mickunach, naucz. Ludmiła Łaurinawiczienė

II kategoria

I miejsce – Damian Mazajto, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Olga Wołkowska

II miejsce – Oliwia Sieniuc, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Irena Korwiel

III miejsce – Uljana Jonytė, Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Podbrzeziu, naucz. Jolanta Markowska

Wyróżnienia:

Urszula Wołkowska, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Alina Savanevičienė

Faustyna Bortkiewicz, Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałowie, naucz. Halina Michalkiewicz

Oliwia Gatowska, Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach, naucz. Dorota Sidorowicz

Amelia Kozakovaitė, Szkoła Podstawowa im. św. Faustyny Kowalskiej w Rzeszy, naucz. Justina Breivė

Sonata Garkauskaitė, Gimnazjum w Zujunach, naucz. Anna Czerniel

III kategoria

I miejsce – Marcin Łogaczow, Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach Filia Szkoła-Centrum Wielofunkcyjne w Mościszkach, naucz. Danuta Czerniawska

II miejsce – Beata Szczerbuk, Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczykach, naucz. Lucja Podworska

III miejsce – Edvinas Semionovas, Szkoła Podstawowa im. Cze-

stawa Miłosza w Pakienie, naucz. Olga Wołkowska

Wyróżnienia:

Monika Grycewicz, Gimnazjum im. Stefana Batorego w Ławaryszkach Filia Szkoła-Centrum Wielofunkcyjne w Mościszkach, naucz. Danuta Czerniawska
Adriana Tomaszewicz, Gimnazjum w Mickunach, naucz. Krystyna Witlicka
Martin Mečkovskij, Szkoła Podstawowa im. św. Faustyny Kowalskiej w

Rzeszy, naucz. Justina Breivė

IV kategoria

I miejsce – Donata Savanevičienė, Szkoła Podstawowa im. Czesława Miłosza w Pakienie, naucz. Alina Savanevičienė

II miejsce – Aleksandra Jačionytė, Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie, naucz. Krystyna Rostowska

III miejsce – Emanuela Franciszka Bogdanowicz, Gimnazjum

w Rukojniach, naucz. Lucja Kuzborska

Wyróżnienia:

Dmitrij Filimonow, Gimnazjum im. Stanisława Moniuszki w Kowalczykach, naucz. Lucja Podworska

Dawid Jurewicz, Gimnazjum im. św. Urszuli Ledóchowskiej w Czarnym Borze, naucz. Aleksandra Gajdukiewicz

Olga Wołkowska

Uczniowie Gimnazjum Szymona Konarskiego w Wilnie na niezapomnianej przygodzie w Warszawie

W ubiegłym tygodniu my uczniowie z klasy 8a z Gimnazjum Szymona Konarskiego w Wilnie wyruszyliśmy w niezwykłą podróż do stolicy Polski, czyli Warszawy. Nasza wyprawa, pełna wrażeń, nauki, technologii i fascynujących miejsc, przekształciła się w niezapomnianą przygodę. Głównym celem tej podróży było bliższe poznanie Marii Skłodowskiej-Curie.

Lekcja o Marii Skłodowskiej-Curie przy jej pomniku to początek naszej fantastycznej podróży po historii nauki. Poznaliśmy tę wybitną uczoną, jej życie i osiągnięcia - zdobyła dwukrotnie Nagrodę Nobla. Wszyscy wydawali się być pełni motywacji stojąc w blasku słynnego pomnika Marii Skłodowskiej-Curie.

Następnym naszym przystankiem była wizyta w Centrum Nauki „Kopernik”. To miejsce jest prawdziwym rajem dla młodych odkrywców. Mieliśmy okazję eksperymentować, badać i zgłębiać tajemnice nauki i technologii.

Następnie nasza podróż była kontynuowana w planetarium „Niebo Kopernika”. Tam zapadła noc i otworzyły się przed nami niezliczone gwiazdy i planety w trakcie filmu edukacyjnego „Voyager: Niekończąca się podróż”.

Jednym z najbardziej ciekawych i pięknych momentów była wyprawa na obserwowanie Warszawy z wysokości 30. piętra Pałacu Kultury i Nauki. Z tej perspektywy miasto prezentowało się jak niekończący się labirynt dróg, budynków i ludzi. Moi koledzy zgodzą się ze mną, że te widoki zapadły w naszą pamięć na długo.

Mieliśmy okazję także zwiedzić Narodowe Muzeum Techniki

w Warszawie, gdzie znajduje się ponad 15 tysięcy eksponatów z wielu dziedzin, m.in. astronomii i fizyki, górnictwa i hutnictwa, informatyki, radiotechniki, transportu a także energetyki. Mieliśmy szansę zgłębić historię technologii, poznać ewolucję komunikacji, transportu i innych dziedzin. Wielkie maszyny i ekspozycje przykuwały naszą uwagę, a interaktywne wystawy pozwoliły na praktyczne zrozumienie, jak działa wiele wynalazków. Naszą podróż skończyliśmy w centrum handlowym „Złote Tarasy”.

Dla nas uczniów z Gimnazjum Szymona Konarskiego w Wilnie ta wycieczka była nie tylko dosko-

nałą okazją do nauki i rozwoju osobistego, ale także inspiracją do poszukiwania wiedzy i pasji w świecie nauki i technologii. Warszawa i jej fascynujące miejsca pozostawiły w nas trwałe wrażenie, a lekcja o Marii Skłodowskiej-Curie była dla nas cennym przypomnieniem o potędze nauki i odkrywania. Wróciliśmy do Wilna pełni wrażeń. Dzięki tej wycieczce pogłęбилиśmy swoją wiedzę. Ta wycieczka dla nas przyniosła mega dobre emocje.

Dziękujemy nauczycielce fizyki. Alinie Makowskiej za wspianą wycieczkę!

Aneta Monikailo

„Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny naznaczone są tajemnicą krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa”

Dokończenie ze s. 1

Metropolita krakowski przypomniał wizytę św. Jana Pawła II na Wawelu 10 czerwca 1987 roku. Papież mówił wtedy: „To miejsce, na którym się spotykamy, przemawiało do całych pokoleń. Zaklęta w nim jest najgłębsza i najrdzenniejsza treść Ewangelii, wpisana w dzieje naszej Ojczyzny przed sześciuset laty”. Arcybiskup odwołał się do historii wawelskiego krucyfiksu, który od końca XIV wieku znajduje się w krakowskiej katedrze. Przypomniał, że na początku XV krzyż stanowił centralną część ołtarza Wszystkich Świętych, a na jego skrzydłach widniały postaci czterech świętych kobiet, do których przemówił Chrystus: św. królowej Jadwigi, św. Jadwigi Śląskiej, bł. Kingi oraz św. Brygidy Szwedzkiej. „Chrystus błogosławi bowiem wszystkim tym, którzy wpatrując się w Jego krzyż i rozważając Bożą miłość do człowieka i świata, żyją na co dzień Ewangelią. Jego słowa skierowane do tyłu świętych w dziejach Kościoła były i są istotowo związane z obietnicą, którą przed wiekami złożył wobec św. Marty: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” – mówił.

„W tajemnicy Chrystusowego krzyża odczytujemy historię czczonych jutro wszystkich świętych Pańskich” – dodał. „W mocy nadziei płynącej z Chrystusowego Krzyża stajemy w tych świętych dniach przy nagrobnych krzyżach naszych Bliskich, modląc się, składając kwiaty i zapalając znicze. W świetle tej Bożej mądrości, ujawniającej się w Chrystusowym Krzyżu, upominamy się o prawo do krzyża dla tych wszystkich naszych rodaków, ofiar nieludzkich zbrodni, którzy przez swych katów zostali pozbawieni nawet prawa do

własnego grobu. Karmiąc się owocami męki Chrystusa, przywołujemy słowa Modlitwy Eucharystycznej II: „Pamiętaj [Boże] także o naszych zmarłych braciach i siostrach, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, i o wszystkich, którzy w twojej łasce odeszli z tego świata. Dopuszcz ich do oglądania Twojej świątliwości” – wskazał.

**Biuro Prasowe
Archidiecezji Krakowskiej**

Pełny tekst orędzia:

Uroczystość Wszystkich Świętych i następujący po niej Dzień Zaduszny, w którym wspominamy wiernych zmarłych, dogłębnie naznaczone są tajemnicą krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa. Głosił ją już św. Paweł, pisząc w Pierwszym Liście do Koryntian: „Nauka (...) krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia. My [bowiem] głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą. Przez [Boga] bowiem jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem” (1 Kor, 18. 23a. 24b. 30). Krzyż zatem mówi najpierw o Bożej mocy, która poprzez zmartwychwstanie Chrystusa zwyciężyła śmierć. Krzyż mówi następnie o Bożej mądrości, która stała się udziałem tych wszystkich, którzy swój los związali z Chrystusem i dlatego pełni chrześcijańskiej nadziei oczekują na podobne do Niego zmartwychwstanie ciał.

W przeddzień uroczystości Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego z największą czcią stajemy przed Cudownym Krucyfiksem, który od końca XIV wieku znajduje się w Katedrze na Wawelu. Kiedy 10 czerwca 1987 roku św. Jan Paweł II Wielki sprawował przy nim

Mszę świętą, powiedział: „To miejsce (...) przemawiało do całych pokoleń. Zaklęta jest w nim najgłębsza i najrdzenniejsza treść Ewangelii, wpisana w dzieje naszej Ojczyzny przed sześciuset laty”.

Na początku XV wieku Krzyż ten stanowił centralną część wzniesionego na tym samym miejscu ołtarza Wszystkich Świętych. Ołtarz ten został poddany daleko idącym przeróbkom w pierwszej połowie XVII wieku. Na zewnętrznej stronie skrzydeł ołtarzowej szafy widniały namalowane postaci czterech świętych niewiast, do których w różnych miejscach i w różnych okolicznościach czasowych przemówił z Krzyża Chrystus. Świętej Jadwidze Śląskiej powiedział: Constanter agas – „Działał stanowczo”, św. Kingi: Magno animo esto – „Bądź wielka duchem”, św. Brygidzie: Benedico tibi – „Błogosławię cię”. Według starodawnej tradycji, z wysokości krzyża wawelskiego Chrystus skierował swe słowa również do św. Jadwigi Króla Polski, mówiąc: Fac, quod vides – „Czyń, co widzisz”. A ona widząc szansę chrztu Litwy poprzez swe małżeństwo z księciem Władysławem Jagiełłą, odpowiedziała: Fiat voluntas Tua – „Niech się stanie Twoja wola!”.

Chrystus błogosławi bowiem wszystkim tym, którzy wpatrując się w Jego krzyż i rozważając Bożą miłość do człowieka i świata, żyją na co dzień Ewangelią. Jego słowa skierowane do tyłu świętych w

dziejach Kościoła były i są istotowo związane z obietnicą, którą przed wiekami złożył wobec św. Marty: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11, 25b-26a).

W tajemnicy Chrystusowego krzyża odczytujemy zatem historie czczonych jutro wszystkich świętych Pańskich – w tym także tych, których relikwie, obok relikwii św. Jadwigi Królowej, znajdują się w Katedrze na Wawelu: św. Floriana, św. Wacława, św. Stanisława, św. Jana Pawła II Wielkiego.

*Rozważając tajemnicę Chrystusowego krzyża, zstępujemy do podziemi tej Katedry, aby stanąć przy sarkofagach naszych polskich królów, wieszczów, wodzów, generałów, marszałków, prezydenta RP, biskupów... Zadumani nad ich czynami i dokonaniem, słyszymy ich przesłanie skierowane do nas, na dzisiaj:
– najpierw przesłanie Cypriana*

Kamila Norwida o krzyżu, który „stał się nam bramą”;

– dalej, przesłanie Juliusza Słowackiego o miłości Ojczyzny:

„Lecz zaklinam – niech żywi nie tracą nadziei

I przed narodem niosą oświaty kaganiec;

A kiedy trzeba, na śmierć idą po kolei,

Jak kamienie przez Boga rzucone na szaniec!...”;

– na koniec, słyszymy przesłanie króla Jana III Sobieskiego, wielkopomnego zwycięzcy nad muzułmańską potęgą spod Chocimia, Wiednia i Parkan. Trawestując jego słowa z listu do papieża Innocentego XI: Veni, vidi, Deus vicit, chcemy stąd, z wawelskiego wzgórza głosić wszystkim prawdę o zwycięskiej nadziei, która jest istotną treścią każdego chrześcijańskiego życia: „Przyszedłem na świat, zobaczyłem jego pochodzące od Stwórcy piękno i dobro, Bóg zwyciężył we mnie i dla mnie w swym nieskończonym miłosierdziu”.

W mocy nadziei płynącej z Chrystusowego Krzyża stajemy w tych świętych dniach przy nagrobnych krzyżach naszych Bliskich, modląc się, składając kwiaty i zapalając znicze.

W świetle tej Bożej mądrości, ujawniającej się w Chrystusowym Krzyżu, upominamy się o prawo do krzyża dla tych wszystkich naszych rodaków, ofiar nieludzkich zbrodni, którzy przez swych katów zostali pozbawieni nawet prawa do własnego grobu.

Karmiąc się owocami męki Chrystusa, przywołujemy słowa Modlitwy Eucharystycznej II: „Pamiętaj [Boże] także o naszych zmarłych braciach i siostrach, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, i o wszystkich, którzy w twojej łasce odeszli z tego świata. Dopuszcz ich do oglądania Twojej świątliwości”.

Uczniowie Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałówece wzięli udział w projekcie „Wilno kolebką romantyzmu”

Filia Centralnej Biblioteki Samorządu Rejonu Wileńskiego we wsi Gałgi zrealizowała projekt edukacyjny pod tytułem „Wilno kolebką romantyzmu”.

Projekt został dofinansowany przez Instytut Rozwoju Języka Polskiego im. świętego Maksymiliana Marii Kolbego ze środków Ministra Edukacji i Nauki. Do współpracy w realizacji projektu jako partner zostało zaproszone Gimnazjum im. św. Jana Bosko w Jałówece. Uczniowie z wielkim zapałem przystąpili do realizacji projektu. Projekt był wspaniałą przygodą, podczas której dzieci miały okazję poznać nowych ludzi, odkryć nowe miejsca i przeżyć niezapomniane chwile.

Przedsięwzięcie miało na celu zapoznać młodzież z najbardziej znanymi romantykami Wilna.

Na początku uczniowie nasze- go gimnazjum wykonali ciekawe

prace plastyczne o romantyzmie oraz zorganizowano wystawę tych prac w bibliotece. Wszyscy chętni mogli obejrzeć przepiękne prace, a na zakończenie wystawy poczęstowano nas tortem oraz herbatą. Kontynuując realizację projektu wraz z przewodnikiem wyruszyliśmy śladami romantyków wileńskich po Starówce. Dla uczniów wycieczka była wspaniałą okazją, by poznać życie i twórczość słynnych poetów wileńskich. Romantycy tak ściśle są związani z Wilnem. Wiele miejsc w Wilnie jeszcze pamięta ślady wielkich twórców. Zwiedziliśmy najważniejsze miejsca, związane z życiorysem A. Mickiewicza oraz J. Słowackiego np. Celę Konrada przy Klasztorze Bazylianów, gdzie byli więzieni filomaci. Oczywiście odwiedziliśmy Uniwersytet Wileński, na którym studiowali wielcy romantycy. Zatrzymaliśmy się przy historycznym

miejscu, czyli drukarni - księgarni Zawadzkiego przy ul. św. Jana, w której były wydane pierwsze utwory A. Mickiewicza. Właśnie to zapoczątkowało nową epokę w literatu-

rze polskiej – epokę romantyzmu. Końcowym etapem wycieczki było muzeum A. Mickiewicza w Wilnie, gdzie uczniowie głębiej zapoznali się z życiem poety.

Do domu uczniowie wrócili pełni wrażeń i bogatsi o nowe doświadczenia. Cieszymy się, że wzięliśmy udział w projekcie.

Anna Anczewicz

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym piątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Czwartek, 9 listopada 2023 Rocznica Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, święto

J 2, 13-22

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

Zbliżało się żydowskie święto Paschy i Jezus udał się do Jerozolimy. Na dziedzińcu świątyni napotkał sprzedawców wołów, owiec i gołębi oraz tych, którzy prowadzili wymianę pieniędzy. Wówczas splótł bicz ze sznurów i przepędził wszystkich z terenu świątyni, również owce i woły. Rozrzucił pieniądze tych, którzy je wymieniali, a ich stoły powywracał. Sprzedawcom gołębi zaś nakazał: „Zabierzcie stąd to wszystko i nie róbcie targowiska z domu mego Ojca!”. Uczniowie przypomnieli sobie tekst Pisma: „Gorliwość o Twój dom pochłania Mnie”. Żydzi natomiast zwrócili się do Niego z pytaniem: „Jakim znakiem wskażesz nam, że masz prawo to czynić?”. Na to Jezus odpowiedział: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w ciągu trzech dni ją wzniosę”. Żydzi odrzekli: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty chcesz ją wznosić w ciągu trzech dni?”. On jednak mówił o świątyni swego ciała. Kiedy więc powstał z martwych, uczniowie przypomnieli sobie, że właśnie to powiedział i uwierzyli Pismu oraz słowom Jezusa.

ŚWIĄTYNIA NASZEGO SERCA

Świątynia jest miejscem, w którym spotykamy się z Bogiem. A szczególną świątynią, sanktuarium spotkania z Bogiem, jest nasze sumienie i serce. Jezus pragnie wejść do świątyni naszego serca ze swoim mocnym słowem i ją uporządkować, bo ona całkowicie należy do Ojca. Czy i my mamy taką gorliwość o świątynię serca? Kiedy On przychodzi do naszych serc w Komunii św., co widzi? Czy nasze myśli zaprzątnięte są tylko sprawami tego świata? Pozbądźmy się tego wszystkiego, co nas od Niego oddala. Pozwólmy, by miłość Jezusa przeniknęła do naszego serca i wypełniła je, aby zapanował w nim spokój.

Zapraszam Cię, Jezu, do mojego serca. Uczynź z niego prawdziwą świątynię spotkania z Tobą.

Piątek, 10 listopada 2023 Św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła, wspomnienie

Łk 16, 1-8

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus mówił do uczniów: „Był pewien bogaty człowiek. Miał on zarządcę, którego oskarżono, że trwoni jego majątek. Wezwał go więc i oświadczył mu: «Cóż to słyszę o tobie? Rozlicz się ze swego zarządzania, bo już nie będziesz mógł zarządzać». Wtedy pomyślał sobie zarządcą: «Co zrobię, skoro mój pan pozbawia mnie zarządu? Kopać nie mogę, żebrać się wstydzę. Wiem, co zrobię, żeby ludzie przyjęli mnie do swoich domów, gdy zostaną usunięty z zarządu». Przywołał dłużników swego pana, każdego z osobna, i zapytał pierwszego: «Ile jesteś winien mojemu panu?». Ten odpowiedział: «Sto beczek oliwy». Wtedy powiedział mu: «Weź swoje zobowiązanie, usiądź i napisz szybko: pięćdziesiąt». Potem zapytał drugiego: «A ty ile jesteś winien?». Ten odpowiedział: «Sto miar zboża». Polecił mu: «Weź swoje zobowiązanie i napisz: osiemdziesiąt». Pan pochwalił nieuczciwego zarządcę za jego rozsądek. Bo synowie tego świata są wśród podobnych sobie bardziej rozsądni niż synowie światłości».

ROZWAGA JEST W CENIE

Każdy z nas jest rządcą, który otrzymał od Boga majątek. Pan obdarzył nas różnymi dobrami: swoją obecnością, miłością, pokojem. To od nas zależy, co z nimi zrobimy. Jezus zachęca nas, abyśmy żyli tak, by tego majątku nie roztrwonić, ale pomnożyć. Prosi o rozsądne zarządzanie nim, z szacunkiem, bo on nie należy do nas. Liczy na nas,

ufa nam. Nie zawsze jednak udaje nam się wypełnić Jego wolę. W Ewangelii bogaty pan potępia oszustwo zarządcy, ale jednocześnie docenia jego rozsądek, zapobiegliwość w zapewnieniu sobie przyszłości. Niestety, gdy zagrożone jest nasze zbawienie, nam często tej zapobiegliwości brakuje.

Panie, Ty powierzyłeś swoje dobra w moje ręce. Pomóż mi dobrze nimi zarządzać, obdarz mnie mądrością, pokojem, siłą, miłością.

Sobota, 11 listopada 2023 Św. Marcina z Tours, biskupa, wspomnienie

Łk 16, 9-15

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Używajcie nieuczciwej mamony do zjednywania sobie przyjaciół, aby przyjęto was do wiecznych mieszkań, gdy się już ona skończy. Kto jest wierny w małej rzeczy, jest wierny i w wielkiej; a kto w małej rzeczy jest nieuczciwy, jest nieuczciwy i w wielkiej. Jeśli więc nie jesteście wierni w zarządzaniu nieuczciwą mamoną, kto wam powierzy prawdziwe dobro? I jeśli w cudzych sprawach nie jesteście wierni, kto wam powierzy wasze? Żaden sługa nie może służyć dwom panom, gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował, albo jednemu będzie oddany, a drugiego zlekceważy. Nie możecie służyć Bogu i mamonie”. Słuchali tego wszystkiego chciwi faryzeusze i drwili z Niego. Dlatego im powiedział: „Wy udajecie przed ludźmi, że jesteście sprawiedliwi, ale Bóg zna wasze serca. To zaś, co w mniemaniu ludzkim jest wielkie, w Bogu budzi obrzydzenie”.

NIE MOŻEMY SŁUŻYĆ DWOM PANOM

Czasem chcemy trochę i dla Boga, i dla świata. A Chrystus mówi bardzo jasno i stanowczo, że służyć możemy jedynie Bogu. To, co uchodzi za wielkie wśród ludzi, w Bogu budzi niesmak. Nasze serce powinno należeć do Boga, a nie do mamony i spraw doczesnych. Jezus uwrażliwia nas na wierność i uczciwość w małych rzeczach. Przestrzeż, abyśmy z duchem tego świata nie zawierali żadnych kompromisów. Dzisiejsza Ewangelia to bardzo konkretny rachunek sumienia, w którym stawiamy sobie pytania o naszą uczciwość i wierność. Jezus pragnie, abyśmy byli ludźmi przejrzystymi w naszym codziennym działaniu.

Jezu, Ty chcesz, aby moje serce nie było podzielone pomiędzy świat i Ciebie. Chcę odpowiedzieć na Twoje wezwanie. Oddaję Ci moje serce.

Niedziela, 12 listopada 2023 32 niedziela zwykła

Mt 25, 1-13

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść: „Królestwo niebieskie będzie podobne do dziesięciu panien, które

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było głupich, a pięć rozsądnych. Głupie wzięły lampy, ale nie zabrały ze sobą oliwy. Rozsądne wzięły lampy i oliwę w naczyniach. A gdy pan młody się opóźniał, ogarnęło je znużenie i wszystkie zasnęły. O północy zaś rozległo się wołanie: «Pan młody nadchodzi! Wyjdźcie mu na spotkanie!». Wtedy obudziły się wszystkie panny i przygotowały lampy. Głupie powiedziały do rozsądnych: «Podzielcie się z nami oliwą, bo nasze lampy gasną». Ale rozsądne odpowiedziały: «O nie, gdyż mogłoby nie starczyć i nam, i wam. Idźcie do sprzedawców i kupcie sobie». Gdy one odeszły, przybył pan młody. Te, które były przygotowane, weszły z nim na wesele i drzwi zamknęto. Później przyszły pozostałe panny i wołały: «Panie, panie, otwórz nam!». Lecz on im odpowiedział: «Zapewniam was, że was nie znam». Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny».

KU CZEMU PODAJĄM?

Życie człowieka jest wciąż skierowane ku czemuś, ku komuś. Dążymy od tego, kim jesteśmy, ku temu, kim mamy się stać. Od życia ziemskiego ku miłości Boga – Oblubieńca. Lampa to symbol mojego życia, prostego i kruchego jak glina. Oliwa to miłość Ducha Świętego, bez niej nie zapłonę. Życiowa mądrość i roztropność to napełnianie mojego życia, wnętrza, mojej lampy – oliwą Ducha, Jego miłością. Głupota to coraz większe oddalenie się od miłości Oblubieńca w ciemność. Oddalenie się do tego stopnia, że może On powiedzieć: „Zapewniam cię, że cię nie znam”. Panien rozsądnych i głupich jest tyle samo. Mądrości i głupoty jest we mnie po równo. Ode mnie zależy, ku czemu zwrócę moje serce, za czym podążę.

Jezu, pragnę, aby moje życie przez konkretne czyny miłości było oczekiwaniem na Ciebie i ciągłą gotowością spotkania Ciebie, Oblubieńca.

**Poniedziałek,
13 listopada 2023
Świętych Benedykta,
Jana, Mateusza, Izaaka
i Krystyna, pierwszych
męczenników Polski,
wspomnienie**

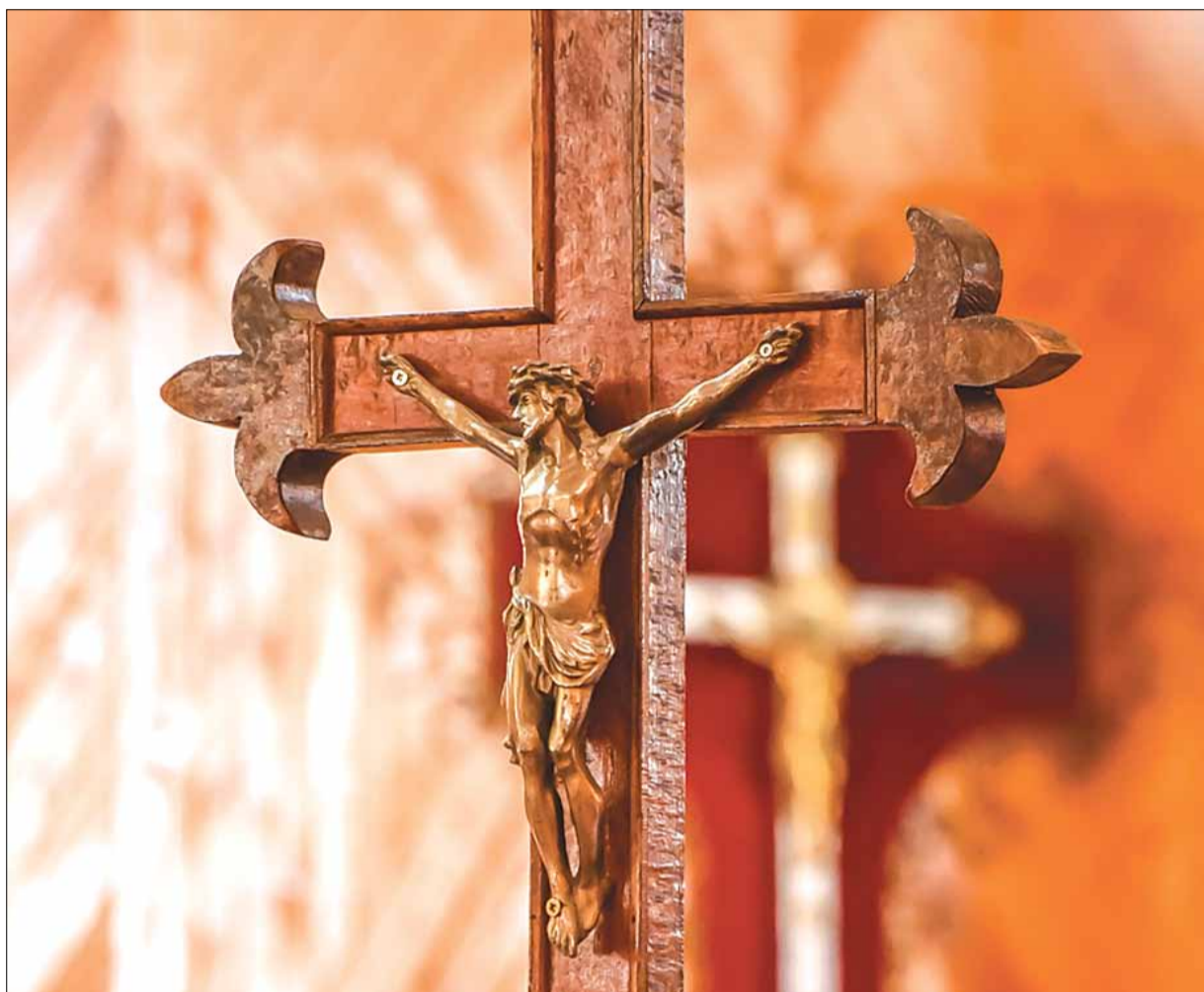
Łk 17, 1-6

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „To niemożliwe, aby nie pojawiały się okazje do upadku. Jednak biada temu, przez którego one przychodzą. Lepiej byłoby dla niego, gdyby mu przywiązano do szyi kamień młyński i wrzucono do morza, niż żeby był przyczyną upadku jednego z tych małych. Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy, upomnij go. A jeśli się nawróci, przebac mu. Jeśli nawet siedem razy na dzień zawini przeciwko tobie i siedem razy powie ci: „Żałuję”, przebac mu”. Apostołowie prosili Pana: „Wzmocnij naszą wiarę!”. A Pan powiedział: „Gdybyście mieli wiarę jak ziarno gorczycy i powiedzielibyście temu krzewowi morwy: „Wyrwij się i przenieś do morza», to by was posłuchał”.

NIE WOLNO BYĆ OBOJĘTNYM NA ZŁO

Często spotykamy się z obojętnością wobec nieroztropnych działań innych. Ludzie z reguły nie chcą się angażować, mówiąc: „To nie moja sprawa”. Tymczasem Jezus w dzisiejszej Ewangelii przypomina nam o odpowiedzialności, jaka na nas spoczywa. Nie chce, abyśmy zamykali oczy na sytuacje, w których nasi bliźni błądzą. Pragnie, abyśmy ich upominali, a kiedy żałują za przewinienia – przebacali. Ostrzega, aby nasze życie i czyny nie były powodem do grzechu i zgorzienia dla innych. Jezus, mówiąc o prze-

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

baczeniu, podkreśla, że nie jest ono pobłażaniem złu. Nie jest obojętnością i zamykaniem oczu na to, co niewłaściwe.

Panie, daj mi serce wrażliwe na Twoje słowa. Obdarz mnie odwagą, abym umiał upominać, i miłością, abym potrafił przebaczać.

**Wtorek,
14 listopada 2023**

Łk 17, 7-10

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

Jezus powiedział do apostołów: „Któż z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie do niego, gdy ten przyjdzie z pola: «Chodź zaraz i zasiądź do stołu»? Czy nie powie mu raczej: «Przygotuj mi posiłek, przepasz się i usługuj mi, aż się najem i napiję. Ty będziesz jadł i pił potem»? Czy dziękuje słudze za to, że wykonał polecenie? Tak i wy, kiedy wykonacie wszystko, co wam polecono, mówcie: «Jesteśmy nieużytecznymi sługami. Wykonaliśmy to, co było naszą powinnością»”.

SŁUGA, SIEWCA I PASTERZ

Razem z Jezusem, hojnym siewcą słowa i dobrym pasterzem, możemy podejmować w Kościele różne postęgi. Naszą największą radością jest być z Nim, służyć z Nim, co więcej – służyć Jemu samemu, nie oczekując na wdzięczność. Ta z pewnością przyjdzie ze strony Boga, ponieważ On cieszy się każdym gestem miłości w naszym życiu. To Jezus wskazuje nam na postawę sługi, który jest pokorny, otwarty, życzliwy, gotowy do poświęceń. I my w naszym środowisku możemy „orać” – czyli przygotowywać ludzkie serca na przyjęcie zasiewu słowa Bożego. Możemy też „paść” – troszcząc się o rozwój wiary w naszych rodzinach, wspólnotach, wśród znajomych i przyjaciół.

Dziękuję Ci Jezu, że mogę Cię spotykać jako Sługę Słowa i mojego Pasterza. Od Ciebie uczę się postawy wytrwałej służby.

**Środa,
15 listopada 2023
Św. Alberta Wielkiego,
biskupa
i doktora Kościoła**

Łk 17, 11-19

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W drodze do Jeruzalem Jezus przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodził do pewnej wsi, spotkało Go dziesięciu trędowatych mężczyzn. Stanęli w oddali i wołali: „Jezusie, Mistrzu! Zmiłuj się nad nami!”. A gdy ich zobaczył, powiedział: „Idźcie, pokażcie się kapłanom!”. Gdy oni szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że został uzdrowiony, wrócił, głośno chwając Boga. Upadł na twarz do Jego stóp i dziękował Mu. Był to Samarytanin. Jezus zapytał: „Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? I nie znalazł się nikt, kto by wrócił oddać chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?”. A jemu powiedział: „Wstań, idź! Twoja wiara cię uzdrowiła”.

ODWAGA WDZIĘCZNOŚCI

Postuszeństwo słowu Jezusa uzdrowiło dziesięciu trędowatych. Kiedy Jezus posyłał ich do kapłanów, cud oczyszczenia jeszcze się nie dokonał, a trąd nadal pokrywał ich ciała. A jednak pomimo absurdu tej sytuacji ruszyli w drogę i doznali uzdrowienia. Tylko jeden z nich, widząc, co się wydarzyło, wrócił, aby podziękować Jezusowi. I możemy pytać razem z Jezusem: Dlaczego tylko jeden z nich? A co z resztą? Dlaczego nie wrócili? Na ile my przynosimy Jezusowi nasze sprawy i ufamy rozwiązaniom, które nam proponuje? Na ile potrafimy rozpoznać Boże działanie w naszym życiu i za nie dziękować?

Jezu, Ty tak hojnie mnie obdarowujesz, przepraszam Cię, że tyle razy brakuje mi wdzięczności wobec Ciebie.

Powodzie w Pas-de-Calais

Po przejściu orkanów Ciaran i Domigos w departamencie Pas-de-Calais na północy Francji doszło do powodzi po wylaniu rzek Aa i Liane. Władze zmobilizowały 1500 strażaków, rannych zostało 7 osób, a w 36 gminach zamknięto szkoły i ograniczono transport publiczny. Prefektura Pas-de-Calais wezwała mieszkańców, aby nie korzystali z samochodów, pozostali w domach na wyższych piętrach i ewakuowali się wyłącznie na polecenie władz.

Zaniepokojeni Niemcy

Niemieckie społeczeństwo oczekuje od polityków zdecydowanych działań z zakresu polityki migracyjnej i konsekwentnego przeprowadzania deportacji. Masowa migracja do Niemiec i jej konsekwencje budzą coraz większy niepokój wśród społeczeństwa, blisko połowa jest za wprowadzeniem stacjonarnych kontroli na wszystkich granicach kraju.

Zawieszenie działania Traktatu

Państwa NATO będące stronami Traktatu o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie (CFE) zamierzają zawiesić jego działanie. To odpowiedź na wycofanie się Rosji z CFE. Jest to decyzja w pełni popierana przez wszystkich członków NATO.

Coraz więcej odmów przyznania szwedzkiego obywatelstwa

W Szwecji rośnie liczba odmów przyznania imigrantom obywatelstwa ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa. W tym roku służby specjalne SAPO wydały negatywną opinię w 600 przypadkach, czyli najwięcej w historii. W 2022 roku tego rodzaju odmów było 490, a w 2019 – 147. Z danych Urzędu Migracyjnego wynika, że w 2022 roku przyznano szwedzkie obywatelstwo przede wszystkim imigrantom z Syrii (19,5 tys. osób), Erytrei (8,5 tys.), Somalii (6 tys.), Afganistanu (5,6 tys.) oraz Iraku (3,2 tys.).

Obowiązkowy test

Każdy, kto spowoduje wypadek drogowy, będzie musiał przejść test na obecność narkotyków w organizmie – ogłosił belgijski rząd. Do tej pory obowiązkowe było jedynie badanie alkomatem. Test na narkotyki przeprowadzano jedynie wtedy, gdy w wypadku byli ranni. 5 proc. belgijskich kierowców przynajmniej się do jazdy pod wpływem narkotyków. Szacuje się, że wśród młodych kierowców odsetek ten wynosi 14 proc. Zażycie narkotyków zwiększa statystycznie ryzyko wypadku o 30 proc.

Zabijanie nienarodzonych w konstytucji?

Francja ma problem z aborcją. W przeciwieństwie do innych krajów europejskich liczba tych zabiegów stale rośnie. Ale zamiast zająć się wspomnianym problemem, my usiłujemy zamknąć dyskusję na ten temat poprzez dogmatyzację aborcji, wprowadzenie jej do konstytucji – tymi słowami skomentował przedstawiciel Episkopatu Francji najnowszą inicjatywę prezydenta Emmanuela Macrona.

Prezydent Francji ogłosił, że do końca tego roku zamierza przedstawić projekt ustawy wpisującej aborcję do konstytucji.

Ks. abp Pierre d'Ornellas ostrzega, że w taki sposób konstytucja zamknie dyskusję na ten tak bardzo bolesny problem. Dziś już co piąta ciąża we Francji kończy się aborcją. Jedyną dozwoloną debatę można prowadzić wyłącznie w oparciu o jedną ideę, a mianowicie prywatność i autonomię kobiet. Rzeczywistość jest jednak inna. Badania pokazują, że aborcję często wywołują determinizmy spo-

Prezydent Francji Emmanuel Macron ogłosił, że do końca tego roku zamierza przedstawić projekt ustawy wpisującej aborcję do konstytucji

teczne, takie jak ubóstwo – mówi metropolita Rennes.

„Tak, to poważny problem. Nie wiem, co będzie oznaczać dla społeczeństwa zapisanie prawa do aborcji w konstytucji. Bylibyśmy praktycznie jedynym krajem na świecie, który zapisałby takie prawo w swojej konstytucji. Jesteśmy jedynym krajem w Europie, gdzie liczba aborcji rośnie każdego roku. Jest ona dwukrotnie wyższa niż w Niemczech i nie sądzę, aby zapisanie w konstytucji wolności dostępu

do aborcji zlikwidowało fakt, że jest to zawsze tragedia” – wskazuje ks. abp d'Ornellas.

„Co więc zrobimy z tą tragedią? – zastanawia się hierracha. – Jak będziemy o tym rozmawiać? Czy zapisanie tego prawa w konstytucji gwarantuje wolność wypowiedzi na temat aborcji? Czy gwarantuje możliwość debaty na ten delikatny temat? Czy gwarantuje klauzulę sumienia dla lekarzy czy pielęgniarek, którzy odmawiają wzięcia udziału w aborcji lub którzy, słuchając kogoś, kto zastanawia się, czy dokonać aborcji, udzielają porady z wielkim szacunkiem dla jego wolności do niepoddawania się aborcji, oferując alternatywę? Czy zapisanie prawa do aborcji w konstytucji pozwoli na prawdziwą wolność słowa i umożliwi poważną debatę w naszym społeczeństwie lub w placówce służby zdrowia? Mam poważne wątpliwości, stąd moje obawy. Niepokoi mnie ryzyko naruszenia wolności słowa i wolności debaty nad tak poważną kwestią!” – stwierdza metropolita Rennes.

Fot. www.elysee.fr

Warszawa:

prezentacja odzyskanych zbiorów

6 listopada w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego zaprezentowano obiekty odzyskane dzięki działaniom resortu kultury: manuskrypt z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu, rysunek Melchiora Steidla oraz osiem zabytkowych monet.

Do macierzystych zbiorów powrócą: „Antologia poezji tureckiej” – manuskrypt z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu, skradziony w latach 1964-1977; rysunek Melchiora Steidla „Wniebowzięcie Najświętszej Marii Panny”, skradziony w 2005 r. z warszawskiej kolekcji prywatnej; oraz osiem zabytkowych monet

(XVI-XIX w.) skradzionych z Muzeum Okręgowego w Toruniu w latach 2008-2017.

„Spotykamy się dziś, aby zaprezentować i przekazać do macierzystych zbiorów obiekty, które zostały skradzione z polskich kolekcji muzealnych, bibliotecznych oraz z kolekcji prywatnej, a teraz dzięki skutecznym działaniom restytucyjnym resortu kultury powracają do miejsc pochodzenia” – powiedział minister kultury.

Podkreślił, że „państwo polskie nieustannie poszukuje ogromnej liczby dzieł sztuki oraz innych obiektów muzealnych zaginionych zarówno w czasie wojny, jak i w II połowie XX wieku oraz współcześnie”.

Wskazał, że „rozwój internetu, nowych technologii, nowych metod wyszukiwania, a także wzrost świadomości społecznej w zakresie strat dóbr kultury bardzo ułatwiają pracę”.

„Departament Restytucji Dóbr Kultury prowadzi – obok bazy strat wojennych, która obejmuje już prawie 66 tys. obiektów, także »Krajowy wykaz zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem«. Wykaz zawiera 12 tysięcy kart poszukiwanych obiektów. Niestety, ta liczba również rośnie, ponieważ kradzieże dóbr kultury zdarzają się nieustannie” – podkreślił.

Nasz Dziennik

Znaczenie ekshumacji w relacjach polsko-ukraińskich

„Bez rozwiązania sprawy ekshumacji Ukraina nie ma co marzyć o tym, że wejdzie do UE. Jeśli mamy być w jednym sojuszu z państwem, z którym mamy istotny spór, to ten spór musi być rozwiązany” – powiedział 7 listopada wiceszef Ministerstwa Spraw Zagranicznych Paweł Jabłoński w jednej z rozgłośni radiowych.

Paweł Jabłoński w internetowej części rozmowy był pytany o to, dlaczego PiS nie dopilnowało, aby na Wołyniu rozpoczęły się ekshumacje polskich ofiar. „Ekshumacje w pierwszym miejscu, które było przedmiotem rozmów [ze stroną ukraińską] już się rozpoczęły [...], to nie jest rzeczywiście Wołyń, to jest inna

część, ale to są też ofiary zbrodni UPA” – akcentował wiceszef.

Na uwagę, że mamy do czynienia z akcją poszukiwawczą, ale zgody na ekshumacje ofiar nadal nie ma, odparł: „Będziemy dalej pracowali nad tym, żeby to nastąpiło jak najszybciej”. „Naszym zdaniem bez rozwiązania tej sprawy – i wielu Ukraińców już sobie też z tego zdaje sprawę – Ukraina nie ma co marzyć o tym, że wejdzie do Unii Europejskiej” – dodał wiceszef MSZ.

„Będziemy absolutnie podkreślali to, że bez rozwiązania tej sprawy długoletniego pojednania z Ukrainą budować się nie da” – wskazał Jabłoński.

Dopytywany, czy zatem kwestia ekshumacji jest polskim warunkiem

dla poparcia ukraińskich starań wejścia do Unii, Paweł Jabłoński zaznaczył, że nie lubi mówić o warunkach. „Mówię o tym, jaka jest rzeczywistość, jeśli mamy być w jednym sojuszu z państwem, z którym mamy istotny spór, to spór musi być rozwiązany, bo inaczej trudno współpracować” – wyjaśnił wiceszef polskiej dyplomacji.

W Puźnikach na Ukrainie specjaliści polscy i ukraińscy odnaleźli zbiorowy dół, w którym w 1945 r. złożono ciała pomordowanych mieszkańców wsi, ofiar ukraińskich nacjonalistów. Wystąpiono do władz ukraińskich o zgodę na przeprowadzenie ekshumacji. Informację przekazał pod koniec października w serwisie X minister w KPRM Michał Dworczyk.

Protest polskich przewoźników

Polscy przewoźnicy w dalszym ciągu prowadzą strajk na granicy z Ukrainą, blokując przejścia graniczne w Dorohusku, Hrebennem i Korczowej. W ten sposób chcą zmanifestować sprzeciw wobec nieuczciwej konkurencji z Ukrainy, która nie jest objęta unijnymi wymogami. Żądają reakcji rządu. Mają swoje postulaty. Chodzi m.in. o przywrócenie systemu zezwoleń komercyjnych. Miałyby z nich zostać wyłączone transporty humanitarne i wojskowe. Protestujący chcą też m.in. stworzenia osobnych kolejek dla aut zarejestrowanych w Unii oraz dla aut wracających na pusto z Ukrainy. Protest przewoźników popiera branża transportowa.

Stopa bezrobocia bez zmian

5 proc. wyniosła stopa bezrobocia rejestrowanego w końcu października br. Taki sam wynik został odnotowany w poprzednim miesiącu, o 3,8 tys. osób spadła natomiast w tym czasie liczba bezrobotnych. W porównaniu do poprzedniego miesiąca stopa bezrobocia nie zmieniła się. W końcu października br. w urzędach pracy zarejestrowanych było 772,2 tys. bezrobotnych. To o 3,8 tys. mniej niż we wrześniu br.

Polacy za kontynuacją strategicznych inwestycji

Polacy chcą kontynuacji strategicznych inwestycji, takich jak Centralny Port Komunikacyjny czy elektrownie atomowe – wynika z badań opinii publicznej. 51 proc. Polaków uważa, że inwestycja CPK jest potrzebna. Natomiast aż 85 proc. Polaków chce też kontynuacji innej ważnej budowy, czyli elektrowni atomowej. Miesiąc temu spółka Polskie Elektrownie Jądrowe zawarła umowę z amerykańskimi partnerami na projekt pierwszej i największej elektrowni jądrowej. Ma ona powstać do 2033 roku.

Powstanie kampus Jana Pawła II

W Krakowie odbyła się uroczystość poświęcenia i wmurowania kamienia węgielnego pod budowę budynku dydaktycznego Kampusu Jana Pawła II Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Uroczystość poświęcenia i wmurowania kamienia węgielnego odbyła się w liturgiczne wspomnienie św. Karola Boromeusza, niebiańskiego Patrona Karola Wojtyły. Kamień węgielny pod budowę Kampusu został poświęcony przez kardynała Stanisława Dziwisza.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Hipokryta – jak rozpoznać taką osobę?

Hipokryta jest często postrzegany jako osoba, która głosi zasady moralne, ale nie stosuje ich w swoim własnym życiu. Dopasowuje swoje zachowanie, aby sprostać oczekiwaniom innych i dąży do osiągnięcia korzyści osobistych. Powoduje to niezgodność między jego słowami a czynami, priorytetem jest własny interes, podczas gdy jednocześnie szuka aprobaty otoczenia. Termin „hipokryta” pochodzi od greckiego słowa „hypokrites”, oznaczającego „aktora” lub „gracza scenicznego”, co odzwierciedla ideę, że działania hipokryty są oparte na pozorze i niezgodności między ich słowami a czynami. Hipokryta, mistrz oszustwa i udawania, to osoba, która głosi zasady moralne, ale nie żyje nimi. Jest znana ze swoich podwójnych standardów, ponieważ stawia wysokie oczekiwania innym, jednocześnie lekceważąc te same standardy dla siebie. Zachowanie hipokryty charakteryzuje się niekonsekwencją między jego słowami a czynami, co prowadzi do poczucia moralnej wyższości nad innymi. Priorytetem dla niego jest własny interes i uznanie ze strony otoczenia. Jego działania mogą być manipulacyjne, ponieważ dostosowuje swoje zachowanie do oczekiwań innych. Dzięki temu unika konfliktów i prowadzi bardziej komfortowe życie. Jednak nie wszyscy doceniają podejście hipokryty, zwłaszcza ci, którzy cenią kreatywność i niezależne myślenie. Jedną z cech hipokryty jest umiejętność prezentowania się jako moralnie wyższego od innych np. na platformach społecznościowych. Starannie dobiera posty i zdjęcia, które są zgodne z wizerunkiem, jaki chce wykreować. Jego profile są wypełnione inspirującymi cytatami, sygnalizacją cnót i wezwaniami do sprawiedliwości, jednocześnie wygodnie ignorując swoje własne działania, które są sprzeczne z tymi ideałami. Dąży do zdobycia aprobaty i podziwu innych poprzez polubienia, komentarze i obserwujących. Jednak za fasadą kryje się osoba dbająca tylko o własne korzyści, która stawia je ponad prawdziwe wartości moralne. Społeczne media dostarczają idealnej platformy dla hipokrytów do manipulowania publicznym postrzeganiem i utrzymania iluzji swojej prawości. Mimo że niektórzy nie lubią ich za to, że prezentują się jako moralnie wyżsi, hipokryci często są podziwiani przez tych, którzy widzą w nich moralne przykłady. Cieszą się wygodą unikania konfliktów i prowadzenia łatwiejszego życia.

JESIENNE REFLEKSJE...

Pewien młodzieniec zapytał najmądrzejszego z ludzi o tajemnicę szczęścia. Mędrzec poradził młodzieńcowi, by obszedł pałac i powrócił po dwóch godzinach. „Proszę cię tylko o jedno” - powiedział mędrzec, wręczając mu tyżeczkę, na której umieścił dwie krople oliwy – „W czasie wędrówki nieś tę tyżeczkę tak, by nie wylała się oliwa”. Po dwóch godzinach młodzieniec wrócił i mędrzec zapytał go: „Czy widziałeś wspaniałe ogrody? Czy zauważyłeś piękne pergaminy?” Młodzieniec ze wstydem wyznał, że nie widział niczego. Troszczył się jedynie o to, by nie wylać kropel oliwy. „Wróć i spójrz na cuda mego świata” - powiedział mędrzec. Młodzieniec wziął tyżeczkę i znów zaczął wędrówkę, ale tym razem obserwował wszystkie dzieła sztuki. Zobaczył też ogrody, góry i kwiaty. Powrócił do mędrca i szczegółowo zdał sprawę z tego, co widział. „Gdzie są te dwie krople oliwy, które ci powierzyłem?” - spytał mędrzec. Spojrzawszy na tyżeczkę, chłopak zauważył, że ich nie ma. Oto jedyna rada, jaką mogą ci dać, powiedział mędrzec: „Tajemnica szczęścia tkwi w dostrzeganiu wszystkich cudów świata, przy jednoczesnej dbałości o dwie krople oliwy na tyżeczce”.

WIEM WIĘCEJ

Dlaczego święto Niepodległości Polski przypada 11 listopada?

Data ta jest datą umowną, przyjętą jako oficjalny Dzień Niepodległości w 1937 roku. Nawiązuje ona do terminu zakończenia I wojny światowej w 1918 roku i odzyskania niepodległości przez Polskę po 123 latach zaborów. To właśnie 11 listopada podpisano rozejm w Compiègne we Francji, który ostatecznie potwierdził klęskę Niemiec w wojnie, do Polski zaś w tym czasie powrócił Józef Piłsudski, któremu Rada Regencyjna przekazała naczelné dowództwo nad podległym jej Wojskiem Polskim. Niestety, Polacy niezbyt długo mieli okazję celebrować to święto, ponieważ już w 1945 roku, po zakończeniu II wojny światowej, zostało ono zniesione przez władze komunistyczne i przywrócono je dopiero w roku 1989. Obecnie jest to jedno z dwóch najważniejszych świąt państwowych w Polsce, obok Święta 3 Maja.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Rzeczownik **niepodległość** pochodzi od przymiotnika *niepodległy*, używanego w polszczyźnie od 2. połowy XVI wieku, a ten od czasownika *podlegać* w znaczeniu „być zależnym od kogoś, być poddanym czyjejs władzy”. Warto wiedzieć, że staropolskie *niepodległy* było rozumiane szerzej niż współcześnie – jako niezależność w ogóle, jako swoboda działania, rozporządzania sobą, czyli po prostu niezależność osobista, samodzielność. W tym właśnie znaczeniu znaleźć można to słowo np. w XVIII-wiecznych pismach Hugona Kołłątaja, oświeceniowego polityka i publicysty: „Kto pragnął oświecenia powszechnego, ten jest niewątpliwie przyjacielem równości i niepodległości ludzkiej”. „Słownik języka polskiego” pod red. W. Doroszewskiego podaje także przykłady użycia rzeczownika *niepodległość* w tym właśnie znaczeniu.

Od 2. połowy XVIII wieku rzeczownik był używany coraz częściej w znaczeniu politycznym w częstych połączeniach: *niepodległość ojczyzny*, *niepodległość kraju*. Łatwo się domyślać przyczyn opisanej zmiany – można ją zapewne wiązać z utratą przez nasz kraj niezależności politycznej w wyniku kolejnych rozbiorów. Takie konteksty ostatecznie w XIX wieku ugruntowały nowe, węższe znaczenie „niezależność polityczna”. Współczesne słowniki odnotowują już *niepodległość* jedynie w znaczeniu „niezależność jednego państwa (narodu) od innych państw w sprawach wewnętrznych i stosunkach zewnętrznych; niezawisłość, suwerenność, wolność”.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1234

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 15 listopada 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

bizun, kańczug	widziało, widmo	plaski stopień w dolinie rzecznej	cynkowiec, Cd	dyskusja, obrady	sproszkowany tytoń
			instrument dęty		
			sute przyjęcie, ucztą		6
likwidacja	tkanina z kokonów najemca	3			koniec, rozwiązanie
gdy wyją syreny			nietakt skrzynia do prac pod wodą	7	
			uchatka niedźwiedzowata		
niewzruszona podstawa	wino deserowe z Węgier	Bedzich ... rodzi cielka			
budowana przez bobry	1		zółty w klatce	jeden z tych, co przybyli pod okienko	jest w wielu nawozach
			dach jak czasza inwencja twórcza		
sportowa ocena kolega				Basinger, aktorka	urząd rabina
			kwadratowy dekolt zielona na boisku		
powieść historyczna Prusa	tworzywo warstwowe w oknie więzienia naczynie na kwiaty				9
niezbędna większość np. pikolo				dzielo kartografa	krem do przekładania tortu
brat zakonny malwa				niemy aktor antonim przodu	
			japońska szabla		
styl życia wcięcie w talii	8			zajęcie pasterza	5
			warzywo o jadalnych liściach		

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł filmu A. Hitchcocka.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

Rozwiązanie krzyżówki nr 1233. Rozum jest bogactwem.

Nagrodę wylosowała Anna Mielko z Wilna.

Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 d ni kalendarzowych.

100. rocznica śmierci Jadwigi Zamoyskiej, działaczki charytatywnej, społecznej, edukacyjnej

Wychowawczynie dziewcząt

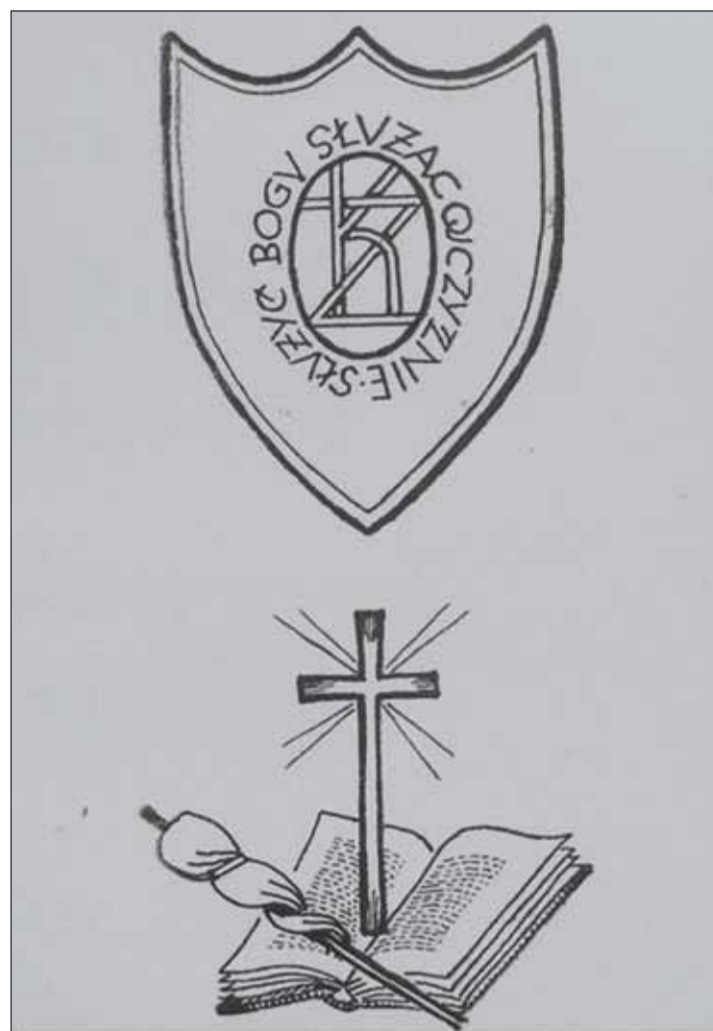
Jadwiga Zamoyska urodziła się 4 lipca 1831 r. w Warszawie, stolicy Królestwa Polskiego. Pochodziła z rodu Działyńskich, ale przyszła na świat w Pałacu Błękitnym, który był jedną z rezydencji Zamoyskich, z których pochodziła jej matka Gryzelda Celestyna. Pałac Błękitny był wówczas jednym z najważniejszych ośrodków niesienia pomocy rannym żołnierzom. Działyńska powierzyła

dorastająca Jadwiga była pomijana i ignorowana przez środowisko szlacheckie. Na bale zapraszano jej siostry. Swoją czas poświęcała na zgłębianie zagadnień ekonomicznych w bibliotece rodzinnego majątku w Kórniku. Utrzymywała także kontakty z prekursorem pracy organicznej w Wielkopolsce dr. Karolem Marcinkowskim. Wielki wpływ na jej przyszłe wybory miał wyjazd do

wykrystalizował się jej program działalności społecznej. „Co mi się w głowie układa, to żeby złączyć, zorganizować osoby, które by zechciały poświęcić się służbie dla Kościoła, żyjąc pomimo to w świecie” – zapisała. W Paryżu związała się z zakonem oratorian, którym zawdzięczała ideę powołania szkoły dla dziewcząt. Na przeszkodzie tym planom stanął jednak brak środków.

W 1880 r., po śmierci Jana Działyńskiego, dobra Kórnickie odziedziczył jej syn Władysław Zamoyski. Jego celem było uratowanie zadłużonego majątku przed wykupem przez niemiecką Komisję Kolonizacyjną. Ograniczył wszelkie wydatki, co pozwoliło nie tylko na odbudowę potencjału posiadłości Zamoyskich, ale również sfinansowanie zbudowania tworzona przez jego matkę Szkoły Pracy Domowej. „Dać kobietom możliwość uzupełnienia wychowania w zakresie obowiązków życia domowego, uprawiając je do potrójnej pracy, ręcznej, umysłowej i duchowej, do zasadniczego przestrzegania porządku i oszczędności sił, czasu i mienia” – tak pisano o celach działalności placówki w jej statucie. Szkoła wyróżniała się szczególną dbałością o dyscyplinę, przypominającą zdaniem jej krytyków klasztor. Wbrew nazwie program instytucji zawierał kursy literatury i historii. Najważniejszym zadaniem miało być przekazywanie wartości katolickich i podkreślanie wartości pracy, ponieważ, jak pisała Zamoyska, „współdział rozum w pracy fizycznej podnosi pracę rąk na wyższy poziom myśli, uszlachetnia ją i staje się ona bardziej owocna”.

W 1885 r. bismarckowskie władze Niemiec wydały decyzję o deportowaniu ze swojego terytorium wszystkich Polaków nieposiadających obywatelstwa niemieckiego. Zamoyska i jej syn zmuszeni zostali do zamknięcia szkoły. Placówka odrodziła się w 1889 r. w Kuźnicach w Tatrach. Wówczas szkoła osiągnęła popularność we wszystkich zaborach. Jej uczennice wyróżniały się w wyjątkowym krajobrazie kulturowym Zakopanego. Przez górali były nazywane „cepculkami” z powodu białych czepców, które nosiły na głowach. Magdalena Samozwaniec, córka malarza Wojciecha Kossaka, w swoich wspomnieniach opisywała specyficzną strukturę szkoły: „Dzieliła się na dwa chóry: pierwszy, płatny przeznaczony dla pań z oby-

Znak szkoły z wpisanym hasłem.

opiekę nad nowo narodzoną córką mamce i dołączyła do pozostałych przedstawicielek rodów szlacheckich niosących pomoc żołnierzom powracającym z pól bitew z Rosjanami. Wśród nich był jej mąż kapitan Tytus Działyński, adiutant naczelnego wodza Jana Skrzyneckiego. Po upadku powstania wraz z matką wyjechała do Rzeczypospolitej Krakowskiej. Działyński znalazł się wśród emigrantów, którzy dotarli do Francji. Gryzelda Działyńska przez kilka lat żyła w Pałacu Potockich, wyprzedając wszystkie kosztowności, które udało się jej wywieźć z Warszawy. Po tułaczce po wielu majątkach zaprzyjaźnionych rodzin w całej Galicji Działyńska wraz z Jadwigą i piątką rodzeństwa w 1836 r. dotarła do Florencji, gdzie mieszkała jej matka Zofia z Czartoryskich Zamoyskich. Na miejscu zastały tylko brata matki Władysława Zamoyskiego, który poinformował emigrantki o śmierci „Matki Rodu Zamoyskich”. Po kilku tygodniach Zamoyski wyjechała do Paryża, a Jadwiga wraz z matką do majątku w wielkopolskim Kórniku, który Działyński odzyskał z rąk Prusaków, którzy przejęli go w czasie Powstania Listopadowego.

Z powodu słabego zdrowia

Wiednia i Paryża, gdzie odwiedziła dziadka Stanisława Kostkę Zamoyskiego oraz Władysława Zamoyskiego. Po niemal roku, w grudniu 1851 r., powróciła do Wielkopolski. Wówczas otrzymała od brata swojej matki list z propozycją małżeństwa. Po uzyskaniu dyspensy Stolicy Apostolskiej potajemny ślub odbył się w Halle koło Lipska. Utrzymywano go w tajemnicy, ponieważ władze pruskie nie wyraziły zgody na zawarcie małżeństwa.

W 1853 r. w Paryżu urodził się pierwszy syn małżeństwa Zamoyskich. Na cześć ojca otrzymał imię Władysław. Tuż po porodzie Jadwiga udała się śladami męża do Stambułu, gdzie trwały przygotowania do stworzenia polskiego legionu walczącego u boku Turcji i jej sojuszników przeciwko Rosji na Krymie. „Zachodowi trzeba ciągle uświadamiać nasze życie i istnienie, zmuszając go do pamiętania i liczenia się z nami jako narodem, który siłą został pozbawiony własnej państwowości” – pisała Zamoyska, uzasadniając nieudaną próbę powołania polskiej formacji. Kilka lat później, już w Paryżu, wniosła pomoc weteranom Powstania Styczniowego.

Po śmierci męża w 1868 r.

watelskich domów, które miały się wyuczyć gospodarstwa domowego i wiejskiego. Drugi chór bezpłatny dla wiejskich dziewcząt, które miały się tam wykształcić na wzorowe gospoście”. Inna z wychowanek zakładu zauważała, że najważniejsza nauka wyniesiona z pobytu w szkole Zamoyskiej to zasada „miłować Boga to służyć Bogu”. „A służyć — to wypełniać jak najlepiej swój codzienny obowiązek. Że sprzątanie, szycie, cerowanie, to są sprawy godne najwyższej uwagi, że nie chodzi o to, żeby czynić rzeczy wielkie, ale żeby być wierną w małych rzeczach” – wspominała dawna uczennica.

Wybuch I wojny światowej zastał Jadwigę i Władysława Zamoyskich we Francji. Do Polski powrócili dopiero w 1920 r. Po raz pierwszy od 1885 r. przybyli na dłuższą do Kórnika. W uznaniu jej zasług położonych dla Rzeczypospolitej Polskiej na polu działalności wychowawczej i filantropijnej, marszałek Józef Piłsudski dekretem z 13 lipca 1921 r. zaliczył Zamoyską w poczet Kawalerów Orderu Odrodzenia Polski IV klasy.

Jadwiga Zamoyska zmarła w Kórniku, 4 listopada 1923 r. została pochowana w miejscowej kolegiacie, w krypcie pod dawną zakrystią. Już na początku lat trzydziestych podjęto starania o jej beatyfikację. W Bibliotece Kórnickiej znajdują się notatki dotyczące starań Stowarzyszenia Matki Boskiej Dobrej Rady o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego. W 2012 r. Kuria Metropolitalna w Poznaniu rozpoczęła proces beatyfikacyjny Zamoyskiej, co oznacza, że przysługuje jej tytuł Służebnicy Bożej.

W uznaniu zasług Zamoyskiej dla polskiego społeczeństwa i kształtowania wzorców postaw obywatelskich, uniwersalnego i ponadczasowego potencjału jej myśli wychowawczej, a także kulturowej roli stworzonej przez nią i jej syna, Władysława Zamoyskiego, fundacji Zakłady Kórnickie, w setną rocznicę śmierci tej wybitnej postaci, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rok 2023 Rokiem Jadwigi z Działyńskich Zamoyskiej.

Opr. Jan Lewicki

Na podstawie www.dzieje.pl

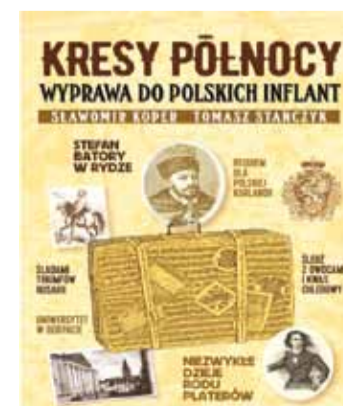
Książka o polskich Inflantach

Zainteresowani dziejami Inflant powinni sięgnąć po książkę Sławomira Kopera i Tomasza Stańczyka „Kresy Północy. Wyprawa do Inflant”. Większość Połaków wie mniej o Inflantach niż o Sumatrze i Borneo – stwierdził już półtora wieku temu Gustaw Manteuffel. Za dawne Kresy Rzeczypospolitej

uważa się dziś wyłącznie tereny Ukrainy, Białorusi i Litwy. Mało kto pamięta, że ziemie dzisiejszej Łotwy dzieliły przez ponad dwa stulecia losy naszego kraju, a wielu jego mieszkańców dobrze zażyło się dla polskiej historii i kultury. Wiedza o naszych rodakach w Łatgalii, jak obecnie nazywane są dawne Inf-

lanty polskie, wciąż jest znikoma. Wyprawa do polskich Inflant nie jest kontynuacją cyklu kresowego, a raczej jego uzupełnieniem. Od serii kresowej różni ją przede wszystkim narracja – to zapis. Opowiada się o historii Łatgalii, ale pamiętamy, że do Rzeczypospolitej należała także reszta inf-

lanckich krain. Kurlandia stanowiła lenne księstwo Rzeczypospolitej i na jej terenie toczyło się nawet powstanie kościuszkowskie. W Dorpacie (obecnie estońskie Tartu) przez ponad stulecie działał znakomity uniwersytet, który ukończyło wielu wybitnych Polaków. Warto sięgnąć po tę książkę.

420. rocznica urodzin Augusta Kordeckiego, zakonnika, przeora klasztoru paulinów w Częstochowie, prowincjała

Obrońca Jasnej Góry

Ks. August Kordecki (właśc. Klemens Kordecki) urodził się 16 listopada 1603 r. w Iwanowicach w ówczesnym województwie kaliskim, w mieszczańskiej rodzinie Marcina herbu Ślepowron i Doroty Kordeckich. Jego ojciec w latach 1615–1616 piastował urząd burmistrza Iwanowic. 16 listopada 1603 r. został ochrzczony w kościele św. Katarzyny w Iwanowicach, a rodzicami chrzestnymi byli Maciej, syn wójta, i Elżbieta Olbińska. Młody Klemens rozpoczął naukę w 1615 r. w miejscowej szkole parafialnej, którą ukończył z wynikiem bardzo dobrym, więc rodzice postanowili go kształcić dalej. Był wychowankiem gimnazjum jezuitów w Kaliszu. W latach 1624–1628 studiował filozofię w kolegium jezuitów w Kaliszu, a w latach 1628–1633 teologię w kolegium jezuitów w Poznaniu.

Na wybór zakonnej drogi życiowej mogła mieć wpływ spotkanie na studiach paulini. Wstąpił do zakonu paulinów mając 30 lat i w dniu 19 marca 1633 r. przyjął habit z rąk prowincjała o. Bartłomieja Bolesławskiego OSPPE, obierając imię zakonne *Augustyn* oraz odbywając nowicjat pod kierunkiem o. Adama Kaznowiusza OSPPE na Jasnej Górze. Z powodu panującej jesienią 1633 epidemii, opuścił Jasną Górę, przebywając w folwarku klasztornym w Konopiskach. Ofiarą epidemii padł wtedy mistrz nowicjatu o. Adam Kaznowiusz OSPPE. Na jego miejsce wyznaczono o. Tomasza Bieniaszewicza OSPPE. Po odbyciu nowicjatu wysłano go do Wielunia, gdzie uczył młodzież retoryki. Profesję złożył 25 marca 1634 r. na Jasnej Górze na ręce prowincjała o. Bartłomieja Bolesławskiego OSPPE. Następnego dnia po złożeniu profesji otrzymał pierwszą tonsurę i cztery niższe święcenia, natomiast 1 kwietnia 1634 r. przyjął święcenia subdiakonatu. W dwa tygodnie później w Wielką Sobotę 15 kwietnia 1634 r. otrzymał w Gnieźnie diakonat, a 10 czerwca

1634 r. święcenia kapłańskie z rąk prymasa arcybiskupa Jana Wężyka. Jego lekturą były wtedy takie dzieła jak: „Traktat o miłości Bożej”, św. Franciszka Salezego czy „Kazania” św. Alberta Wielkiego.

Początkowo zlecono mu pracę wychowawczą, następnie od połowy grudnia 1635 r. był wykładowcą na Jasnej Górze, a w 1636 r. mianowano go zastępcą mistrza nowicjatu w formowaniu przyszłych paulinów. Ponownie powierzono mu tę funkcję w październiku 1642. 15 października tegoż roku występował na Jasnej Górze jako wykładowca teologii moralnej. Ponownie pełnił te obowiązki w Beszowej po dniu 2 marca 1645 r.

W lipcu 1638 r. wystąpił jako towarzysz dyskreta jasnogórskiego, czyli przedstawiciela konwentu na kapitułę prowincjalną, na której obrano go przeorem wieluńskim. Zachowały się ślady jego pracy w tym klasztorze, na które wskazuje księga czynszów za lata: 1638, 1639 i 1640. Następnie w czerwcu 1641 r. był przeorem klasztoru w Wielgomłynach, gdzie pozostał do 27 grudnia, po czym wrócił na Jasną Górę. W październiku 1642 r. wystąpił jako dyskrete konwentu jasnogórskiego na kapitułę prowincjalną. 11 lipca 1643 r. powierzono mu funkcję przeora w Wieluniu, na skutek rezygnacji o. Tomasza Bieniaszewicza OSPPE. W czerwcu 1644 r. na kapitułę prowincjalnej obrano go drugim definityorem prowincji, jak również przeorem Jasnej Góry. Parę miesięcy później 2 marca 1645 r. zrezygnował z tego stanowiska i wyjechał do Beszowej, aby pełnić obowiązki podprzeora tamtejszego klasztoru. W związku z otwarciem domu nowicjuszy blisko Jasnej Góry 1 października 1646 r., objął wakujący urząd przeora w Oporowie, który mu powierzył o. Mikołaj Staszewski OSPPE. Na kapitułę prowincjalną 25 sierpnia 1647 r. obrano go czwartym definityorem prowincjalnym oraz przeorem klasztoru w Pińczowie, gdzie pod-

czas jego urzędowania rozpoczęto budowę nowych organów w miejscowym kościele św. Jana. Zachowały się też informacje o udzielanym przez niego ślubie i dwóch chrztach. Następnie 10 maja 1650 r., obrano go pierwszym definityorem prowincji, jej dyskretem na kapitułę generalną, jak również przeorem Jasnej Góry. 26 maja 1650 r. wyjechał na prowincję węgierską. W wyniku kolejnych wyborów na kapitułach prowincjalnych w lipcu 1653 r. został trzecim definityorem prowincjalnym i przeorem Jasnej Góry do 18 lutego 1657 r., a od 1 maja 1660 r. prowincjałem polskim. Na kapitule generalnej na Węgrzech w Máriavölgy, w maju 1663 r. otrzymał w czwartym decydującym głosowaniu połowę głosów na urząd generała zakonu, którym został o. Paweł Iwanowicz OSPPE, jako starszy profesja. Ojca Kordeckiego obrano wikariuszem generalnym, ale wyboru nie przyjął. Na następnych kapitułach prowincjalnych obrano go: 4 lipca 1663 r. przeorem Jasnej Góry, 3 sierpnia 1666 r. wikariuszem prowincji i przeorem Jasnej Góry, 12 sierpnia 1669 r. przeorem Jasnej Góry, a 7 kwietnia 1671 r. prowincjałem polskim.

Za czasów Kordeckiego na Jasnej Górze kwitło życie muzyczne, działała tam kapela wokalo-instrumentalna, złożona z zakonników oraz osób świeckich.

Łącznie pełnił dwukrotnie obowiązki przeora w Wieluniu, ponadto był przeorem w Wielgomłynach, Oporowie i w Pińczowie. Aż sześć razy obierano go przeorem Jasnej Góry. Trzy razy był prowincjałem polskiej prowincji. Ponadto kandydował na urząd generała zakonu. Obierano go również wikariuszem generalnym oraz czterokrotnie definityorem prowincji.

Ojciec Augustyn Kordecki zmarł, będąc prowincjałem podczas wizytacji klasztoru w Wieruszowie po zaśląbnieniu w otoczeniu modlących się współbraci 20 marca 1673 r., około godziny 16:00. Uroczystości

pogrzebowe odbyły się nazajutrz. Kondukt prowadziło trzech paulinów z przeorem wieruszowskim, a zarazem wikariuszem prowincji ojcem Konstantym Jaroszewskim OSPPE. Ciało, pochowano po przewiezieniu na Jasną Górę, 24 marca, obok ciała o. Grzegorza Tereckiego OSPPE pod ołtarzem św. Antoniego Opata w kaplicy św. Pawła Pierwszego Pustelnika. W 1704 r. przeniesiono jego szczątki do krypty pod kaplicą cudownego obrazu i złożono w osobnej urnie, w najbardziej zaszczytnym miejscu: pod ołtarzem Matki Bożej i oznaczono nazwiskiem Kordeckiego. Obecnie urna z prochami znajduje się w drugiej części kaplicy Matki Bożej, w bocznej ścianie, za szkłem. Był wzorowym zakonnikiem, pracowitym, zręcznym i zapobiegliwym w administracji. Mężnym i pokornym oraz mającym szczególną cześć i nabożeństwo do Matki Bożej. Można dodać, że monstrancja, z którą miał prowadzić procesję podczas walk ze Szwedami, bywa używana tylko podczas najważniejszych świąt.

Podczas potopu szwedzkiego w 1655 r. za cel postawił sobie uchronienie Jasnej Góry przed rabunkami i dewastacją ze strony wojsk szwedzkich. W tym celu ukrył obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, a w kaplicy umieścił jego kopię. Wystąpił do króla list, przechowywany obecnie w archiwum w Sztokholmie, w którym zgadzał się poddać twierdzę w zamian za gwarancję nienaruszalności sanktuarium. Kiedy jej nie otrzymał, zdecydował się zbrojnie bronić Jasnej Góry. Dowodził obroną twierdzy jasnogórskiej przez cały okres oblężenia: od 18 listopada do 27 grudnia 1655 r.

W opinii prof. Idziego Panica o. Augustyn działał w sposób przemysłany i okazał się skutecznym obrońcą, a list do króla szwedzkiego miał na celu odwleczenie ataku.

Jest autorem dzieła „Nova Gigantomachia”, rękopisu – pamiątnika, pisanego w języku łacińskim z 1655 r. znajdującego się w zbiorach biblioteki jasnogórskiej. W 1858 r. dzieło to zostało przetłumaczone na język polski przez Józefa Łepkowskiego i wydane jako „Pamiętnik oblężenia Częstochowy”.

Do najcenniejszych pamiątek

pozostawionych przez ojca Augustyna Kordeckiego zalicza się: Złotą Monstrancję tzw. Kordeckiego z 1672 r. artysty Wacława Grottkego, będącą jego wotum dla Matki Bożej za zwycięstwo nad Szwedami (zbiory jasnogórskie), Bursztynowy różaniec z medalionem, z 14 tajemnicami (zbiory jasnogórskie), List do generała Burcharda Müllera von der Lühnena z 21 listopada 1655 r. (Archiwum Królestwa Szwedzkiego w Sztokholmie).

Wiele uwagi w literaturze i sztuce poświęcono ojcu Augustynowi Kordeckiemu. W 1852 r. ukazała się powieść historyczna, napisana przez Józefa Ignacego Kraszewskiego „Kordecki”. Postać bohatera ojca ukazana jest również w trylogii Henryka Sienkiewicza, w jednej z jego części. – w „Potopie”. Elżbieta Bośniacka napisała w 1872 r. dramat „Przeor paulinów”. Podobny dramat napisała również Maria Gerson-Dąbrowska „Obrona Częstochowska”. Wielu poetów poświęciło mu swoje wiersze, m.in.: Cyprian Kamil Norwid, Teofil Lenartowicz, Wincenty Pol, Jan Kasprzowicz czy Stanisław Wyspiański. W 2003 r. wydana została książka Czesława Ryszki „Przeor Kordecki”.

Na temat o. Kordeckiego mówili na wykładach paryskich Adam Mickiewicz, m.in.:

Polska nie wydała geniusza czynnego o takiej potędze, jaką miał geniusz bierny owego mnicha. Wznosi się on do tej wysokości, z której przenika się w przyszłość (...). Kordecki jest jednym z tych ludzi, których Opatrzność zsyła od czasu do czasu jako wzory dla następnych pokoleń. Nigdy idea polska nie znalazła równie pełnego wcielenia jak w nim.

W drugiej połowie XIX wieku i w pierwszych latach XX wieku namalowali postać o. Kordeckiego: Jan Matejko „Książd Kordecki na murach Częstochowy”, Cyprian Kamil Norwid: rysunek „ksiądz Kordecki na Wałach Częstochowy”, a także Michał Elwiro Andrioli, Walery Eljasz-Radzikowski, Henryk Siemiradzki, Włodzimierz Tetmajer, Henryk Rodakowski, Piotr Stachiewicz i Kazimierz Alchimowicz

Opr. Jan Lewicki

**POLSKI ZESPÓŁ ARTYSTYCZNY
PIEŚNI I TAŃCA "WILIA"**
ZAPRASZA NA KONCERT NOWOROCZNY

VKC VILNIAUS KULTŪROS CENTRAS

**30 GRUDNIA
2023 r.**

13:00 | 17:00

Dom Kultury Polskiej w Wilnie
(ul. Naugarduko 76, Wilno)

Bilety:
sekretariat DKP (pokój 203),
I-V, 9:00 - 17:00, tel. +370 523 33663
info: +370 656 03174

**WILNO-
MIASTO NAD WILIĄ**

**WILNO
POLSKI
TEATR**

Kierownik Artystyczny Teatru:
Irena Litwinowicz

JUBILEUSZ
19 listopada 2023 r.
godz. 16:00
Wileński Teatr Stary
(d. Teatr na Pohulance)
ul. Basanavičiaus 13

Reżyseria:
Inka Dowłasz

Scenografia:
Rafał Piesliak

Muzyka:
Mariusz Czarnecki

Choreografia:
Tatiana Siedunowa

Polski Teatr w Wilnie
60 LAT!

Aleksander hr. Fredro
PAN JOWIAŁSKI
Komedia w dwóch aktach

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2023

Patronat honorowy:

Patroni medialni:

Bilety do nabycia poprzez **PlaySena**
Informacja pod tel. +370 686 44703

**AMBASADA RP W WILNIE
ZAPRASZA WSZYSTKICH
RODAKÓW NA UROCZYSTOŚĆ
Z OKAZJI NARODOWEGO
ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI
w dniu 11 listopada 2023 r.**

Zapraszamy wszystkich Rodaków na Litwie, a także osoby odwiedzające Wilno w tych dniach, do udziału w tradycyjnej uroczystości złożenia wieńców, zaśpiewania razem hymnu w ramach akcji „Niepodległa do hymnu” oraz do wspólnej modlitwy przy Mauzoleum Matki i Serca Syna na cmentarzu na wileńskiej Rossie w dniu 11 listopada 2023 r. o godz. 12.00.

Zachęcamy wszystkie polskie szkoły na Litwie do licznego przyłączenia się do akcji Ministerstwa Edukacji i Nauki RP „Szkoła do Hymnu”!

Polskie szkoły za granicą zainteresowane włączeniem się do akcji „Szkoła do hymnu” proszone są o wypełnienie ankiety dostępnej na stronie Ośrodka Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą do środy 9 listopada do godz. 23:59 czasu polskiego. Więcej informacji tutaj: <https://www.orpeg.pl/szkola-do-hymnu-zapraszamy-do-wspolnego-odspiewania-mazurka-dabrowskiego-2/>

Już w najbliższy piątek 10 listopada o godzinie 11:11 niech Mazurek Dąbrowskiego zabrzmie we wszystkich polskich szkołach!

* Z okazji urodzin **Waldemarowi KLIMASZEWSKIEMU** życzymy moc zdrowia, szczęścia w rodzinie, niegasnącej energii, ludzkiej życzliwości oraz opieki Bożej.

Koło AWPL-ZChR w Ławaryszkach

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Jubileuszu Urodzin **Walentynie TOMASZUN**, założycielce Szyrwinkiego Rejonowego Oddziału AWPL, aktywnej członkini Związku Polaków na Litwie, Stowarzyszenia Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna” oraz wieloletniej polonistce Gimnazjum im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole: niegasnącej energii, pogody ducha w każdych okolicznościach, niezawodnych przyjaciół, wszelkiej pomyślności. Niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boska Ostrobramska ma zawsze w opiece.

Rada Naczelna AWPL-ZChR

* Choć Ci słońce wszędzie jeszcze setki raz
I tysiące razy wieczór oczy zmrzy,
Co Ci przeznaczone wszystko ma swój czas,
To, co raz już było – więcej się nie powtórzy.
Szczęścia, zdrowia i wszelkich łask od Pana Boga w
dniu pięknego jubileuszu **Walentynie TOMASZUN**
składa koło AWPL-ZChR
oraz koło ZPL rejonu szyrwinkiego

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Annie PŁOKSZTO** składamy moc najserdeczniejszych życzeń: niechaj los Tobie sprzyja, niosąc powodzenie, idź przez życie z dobrocią w sercu, otoczona ludźmi, których kochasz, abyś zawsze miała wiarę w siebie i swoje możliwości, niech problemy i smutki nie przeszkadzają w codzienności.

Koło ZPL w Rzeszy

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Władysławie KRZYŻEWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia: dobrego zdrowia, radosnych chwil, miłości od najbliższych, niewyczerpanych pokładów wiary oraz Bożego błogosławieństwa!

Członkowie koła ZPL w Sużanach

Z całego serca

* **Janowi KRASOWSKIEMU** w Dniu Urodzin życzymy wszystkiego co najpotrzebniejsze w życiu: zdrowia, szczęścia, radości, pogody ducha i uśmiechu na twarzy.

Koło AWPL-ZChR w Ławaryszkach

* Z okazji pięknego Jubileuszu pozdrawiamy **Mikasa NARWOJSZA, Iwana WOŁCZEKA, Ałę MIKULEWICZ** oraz **Pawła ZABŁOCKIEGO** i życzymy:

wiele uśmiechów, a mało żałości,
długich lat życia w szczęśliwości,
dobrego zdrowia i pomyślności,
jak najmniej smutków, dużo radości,
dużo przygód, morza wrażeń.

Starostwo Kowalczuki

* Rocznicą Ślubu to ważna chwila,
niech będzie dla Was bardzo miła.

Z okazji 55-iej Roczniccy Ślubu ślemy wiązanke życzeń **Marii i Tadeuszowi BALSEWICZOM**. Życzymy miłości, zdrowia oraz radości z każdego dnia. A każdy rok razem spędzony, niech będzie piękny i wymarzony.

**Córka Czesława z mężem Henrykiem,
wnukowie Wiktoria i Karol**

* Z okazji Jubileuszu **Krystynie AMBROŻEWICZ** najlepsze życzenia dobrego zdrowia na długie lata, pogody ducha, ludzkiej życzliwości, jak najmniej w życiu trosk, wielu łask Bożych oraz pomyślności na każdy dzień

**składają członkowie Polskiego Uniwersytetu
Trzeciego Wieku w Solecznikach**

* Z okazji 95. Urodzin Szanownemu Panu **Romualdowi SUCKIELOWI** składamy szczerze życzenia: w sercu radości, zdrowia, dni pełnych słońca, ludzkiej życzliwości, pociechy i radości z dzieci, wnuków i prawnuków oraz stałej Bożej opieki i tradycyjnych 100 i więcej lat.

Paulina Mielko i cała rodzina

* Z okazji Dnia Urodzin **Reni LESZCZYŃSKIEJ** składamy życzenia:

Życzymy Ci, Reniu, niech każdy ranek słońce świeci i śpiewają wszyscy święci. Niech ta pieśń wesola rozbrzmiewa a Uniwersytet PUTW i Grzegorzewo sto lat śpiewa.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

* Z okazji Dnia Urodzin kierownicze zespołu **Halinie TOMASZEWICZ** składamy szczerze i serdeczne życzenia długich lat życia przepelnionych zdrowiem i szczęściem, pogody ducha, dni pełnych słońca i radości oraz wszystkiego co najpiękniejsze i najmiłsze w życiu, a Matka Boża ma zawsze w opiece.

**Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych,
zespół wokalny „Mickunianka”**

* Z okazji Dnia Imienin **Leonardowi SYRNICKIEMU** życzymy, żeby każdy dzień niósł zdrowie, radość, pogodę ducha, szczęście, miłość, by spełniły się wszystkie marzenia i oczekiwania.

**Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych,
zespół wokalny „Mickunianka”**

* Z okazji pięknego jubileuszu **Rimie STEFANOWICZ** życzymy zdrowia, pogody ducha, optymizmu, wytrwałości na długie lata, wiele powodów do radości, dobrych przyjaciół oraz wszelkich łask Bożych.

Koło ZPL w Trokach

* Z okazji jubileuszu Urodzin **Romualdowi INGIELEWICZOWI** składamy życzenia zdrowia, niegasnącej energii, optymizmu, jak najwięcej powodów do radości, doskonałych nowatorskich pomysłów, miłości osób bliskich, dobrych prawdziwych przyjaciół oraz opieki Matki Bożej Trockiej.

Koło ZPL w Trokach

* W uroczystym dniu Jubileuszu **Jadwidze BŁAŻEWICZ** składamy serdeczne życzenia długich lat życia, przepelnionych zdrowiem i szczęściem, pogody ducha, pomyślności i ludzkiej życzliwości, dni pełnych słońca i radości oraz wszystkiego co najpiękniejsze i najmiłsze w życiu.

Rodzeństwo

„Ból i smutek po stracie tak bliskiej osoby niech złagodzi prawda, że nie umiera ten, kto pozostaje w sercach bliskich”

Składamy wyrazy szczerzego współczucia i żalu **Alfredzie JANKOWSKIEJ**, członkini Zarządu Wileńskiego Rejonowego Oddziału Związku Polaków na Litwie, z powodu śmierci ukochanej Mamy. Wytrwałości i błogosławieństwa Bożego w tym trudnym czasie Rodzinie i Bliskim.

Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL

„Nie umiera ten, kto pozostaje w sercach bliskich”.

Łączymy się w bólu i smutku oraz składamy wyrazy głębokiego współczucia **Łucji RUDAK** oraz całej Rodzinie z powodu odejścia do wieczności ukochanej Mamy.

Anielski orszak niech Jej duszę przyjmie, uniesie z ziemi ku wyżynom nieba.

Koło ZPL w Orzełowce

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł **Waldemar Tomaszewski**, prezes AWPL-ZChR.

Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy to grupa powstała w 2009 roku, w której skład wchodzi 66 eurodeputowanych z 16 krajów UE

Frakcja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za tradycyjną rodziną
- za wartościami chrześcijańskimi

66
POSŁÓW

20
PARTII

16
KRAJÓW

- za niższymi podatkami
- za równymi dopłatami dla rolników
- za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

Zwycięstwo przed czasem

Michał Cieślak pokonał Tommy'ego McCarthy'ego (20-5, 10KO) i obronił tytuł mistrza Europy w walce wieczoru sobotniej gali bokserskiej „Nosalowy Dwór KnockOut Boxing Night 31” w Zakopanem. Cieślak, pokonując obowiązkowego pretendenta przed czasem, w siódmej z 12 zakontraktowanych rund, obronił po raz pierwszy pas mistrza Europy w kategorii junior ciężkiej, który zdobył w kwietniu w Rzeszowie po znokautowaniu Francuza Dylana Bregeona.

Pierwszy tytuł Fluminense

Piłkarze Fluminense po raz pierwszy w historii triumfowali w rozgrywkach Copa Libertadores, odpowiedniku europejskiej Ligi Mistrzów. W finale drużyna z Rio de Janeiro pokonała na tamtejszej Maracanie argentyński zespół Boca Juniors po dogrywce 2:1.

Seniorski medal Angeliki

Angelika Szymańska w pojedynku o brązowy medal w kat. 63 kg mistrzostw Europy w judo, odbywających się we francuskim Montpellier, pokonała przez ippon Węgierkę Szofi Ozbas. To pierwszy seniorski medal wrocławianki wywalczony w międzynarodowych turniejach rangi mistrzostw Europy lub mistrzostw świata. Szymańska w dorobku ma złoty i srebrny medal młodzieżowych oraz srebrny krążek juniorskich mistrzostw Starego Kontynentu.

Znowu rezerwowi

Hubert Hurkacz stracił szansę na zakwalifikowanie się do kończącego sezon ATP Finals w Turynie po porażce z Bułgarem Grigorem Dimitrowem (1:6, 6:4, 4:6) w ćwierćfinale turnieju w Paryżu. Najlepszy Polski tenisista podobnie jak przed rokiem będzie rezerwowym.

To dopiero walka!

Siatkarze Grupy Azoty Zaksy Kędzierzyn-Koźle pokonali w Katowicach zespół Jastrzębskiego Węgla 3:2 (20:25, 24:26, 31:29, 25:19, 15:12) i po raz trzeci w historii zdobyli Superpuchar Polski.

Absolutny dominator

Mistrz świata Formuły 1 Max Verstappen z zespołu Red Bull wygrał wyścig o Grand Prix Brazylii na torze Interlagos, 20. rundę cyklu. To jego 17. zwycięstwo w sezonie i 52. w karierze.

FIA WEC 2023 – team WRT mistrzem świata w LMP2

Triumf Kubicy i kolegów

Belgijski zespół WRT z Robertem Kubicą w składzie wygrał na Bahrain International Circuit ostatnią, siódmą rundę długodystansowych mistrzostw świata WEC (World Endurance Championship) i wywalczył tytuł w kategorii LMP2. Drugie miejsce w klasyfikacji sezonu dla polskiego zespołu Inter Europol Competition.

Belgijska ekipa WRT, w której obok Kubicy startowali w tym roku Szwajcar Louis Deletraz (Polak triumfował z nim w 2021 w European Le Mans Series) oraz urodzony w Angoli Portugalczyk Rui Andrade, wygrała dwie ostatnie rundy cyklu – 6-godzinny wyścig na japońskim Fuji International Superspeedway w Oyamie i 8-godzinny w Bahrajnie. Dzięki temu zapewnili sobie końcowy triumf w klasyfikacji sezonu.

Wicemistrzem świata został polski zespół Inter Europol Competition, który w czerwcu odniósł w swojej kategorii LMP2 sensacyjne zwycięstwo w 24-godzinnym wyścigu Le Mans. W teamie jeździli Jakub Śmiechowski, Albert Costa oraz Fabio Scherer.

W 2023 roku rywalizacja w LMP2 była prowadzona po raz ostatni w ramach WEC (World Endurance Championship). Od 2024 kierowcy walczyć będą wyłącznie w kategorii hypercars. Bolidy LMP2 pojadą tylko w 24 Le Mans.

W kategorii hypercars w Bahrajnie triumfował pierwszy team Toyoty, w którym jechali Sebastien Buemi, Brendon Hartley i Ryo Hirakawa. Ta trójka zapewniła sobie tytuł mistrzowski, japoński zespół po raz piąty z rzędu został mistrzem świata.

Belgijska ekipa z Robertem Kubicą w składzie wygrała dwie ostatnie rundy i zapewniła sobie tytuł mistrzowski w kategorii LMP2

Iga Świątek wygrała turniej WTA Finals w Meksyku

Wielki powrót na szczyt

Rozstawiona z numerem drugim Iga Świątek wygrała z Amerykanką Jessicą Pegulą (nr 5.) 6:1, 6:0 w finale turnieju WTA Finals w Cancun. Spotkanie trwało zaledwie 59 minut. Dzięki temu zwycięstwu w najbliższym notowaniu światowego rankingu Polka wróci na pierwsze miejsce i otrzyma premię pieniężną w wysokości ponad 3 mln dolarów.

Jakakolwiek walka w finale toczyła się w zasadzie tylko na początku i w ostatnim gemie. Od stanu 1:1 w pierwszym secie Świątek wygrała 11 gemów z rzędu. Jeśli oaza spokoju, jaką jest Jessica Pegula, zaczyna okazywać wściekłość na korcie, to znaczy, że po drugiej stronie siatki stoi Iga Świątek. Frustracja Peguli osiągnęła poziom, w którym przy stanie 3:0 w drugim secie rzuciła rakieta o kort, a ta odbiła się uderzając ją w twarz. Pegula musiałaby wygrać kilka piłek z rzędu, aby powrócić na dobre do tego meczu. Było ją jednak stać wyłącznie na pojedyncze przyzwone zagrania. A jak wielką jest tenisistką – wiemy przecież nie od dziś, ale w pojedynku z Igą była bezradna. Serwując na zwycięstwo w meczu musiała natomiast bronić jedyne break pointa. Pegula popełniła aż 21 niewymuszonych błędów, przy zaledwie siedmiu Świątek. Z Amerykanką Polka mierzyła się po raz dziewiąty i odniosła szóste zwycięstwo.

WTA Finals to turniej dla ośmiu najlepszych zawodniczek mijającego sezonu. Tak jednostronnego finału nie było nigdy wcześniej. W 1983 roku Martina Navratilova wygrała z Chris Evert 6:2, 6:0, a w 2003 w takim samym stosunku Kim Clijsters pokonała Amelie Mauresmo. Świątek po raz pierwszy w karierze triumfowała w WTA Finals. W 2015 roku najlepsza była Agnieszka Radwańska.

– Jessie, mam nadzieję, że zagramy ze sobą jeszcze nie jeden finał. Gra z tobą nigdy nie jest łatwa. Dziękuję mojemu sztabowi za to, że zawsze ze mną jesteście – powiedziała Świątek po odebraniu trofeum z rąk Chris Evert.

– Iga, gratulacje dla ciebie i twojego sztabu. To był kolejny świetny sezon w twoim wykonaniu. Zmuszasz mnie do tego, abym cały czas się poprawiała. Oczywiście chciałam dziś zagrać lepiej, ale jak widać nie było to możliwe – powiedziała amerykańska tenisistka.

W fazie grupowej Świątek pokonała kolejno: Czeszkę Marketę Von-

Organizatorzy turnieju sprezentowali Świątek piękne sombrero, a podczas ceremonii wręczenia zwyciężczyni pucharu za zwycięstwo przygrywała meksykańska orkiestra

drousovą 7:6 (7-3), 6:0, Amerykankę Coco Gauff 6:0, 7:5 i Tunezyjkę Ons Jabeur 6:1, 6:2. W półfinale nie dała szans ustępującej liderce listy WTA Białorusince Arynie Sabalence, wygrywając 6:3, 6:2.

Łącznie straciła więc tylko 20 gemów. To najmniej od wprowadzenia obecnego formatu turnieju w 2003 roku. 22-letnia Polka jest najmłodszą zwyciężczynią WTA Finals od 2011 roku, gdy wygrała 21-letnia Czeszka Petra Kvitova. Światową „jedyneką” Świątek była przez 75 kolejnych tygodni od 4 kwietnia 2022 do 10 września 2023 roku. Wówczas, po US Open, prowadzenie odebrała jej Sabalenka. Teraz podopieczna trenera Tomasza Wiktorowskiego wraca na szczyt.

Zmagania na kortach twardych w Cancun toczyły się o cenne rankingowe punkty, ale i spore premie finansowe. W puli nagród było 9 milionów dolarów, a Świątek przypadnie z tego nieco ponad 3 miliony.